

Аляксандар Лукашэнка ініцыяваў вялікі перападзел нафтавага рынку. Неўзабаве зарабляць на нафтавым імпарце зможа толькі дзяржава. У tym ліку Кіраўніцтва справаў презыдэнта.

Ужо цяпер дзяржструктурны (Наваполацкі НПЗ, «Беларуснафта», канцэрн «Белнафтахім» і прадпрыемства Кіраўніцтва справаў презыдэнта «Белая Русь») паставяюць у краіну 2/3 усёй нафты. Рэшту падзялілі «Слаўнафта-МНПЗ», «Слаўнафта-Старт», «Лукойл-Інтэрнешнл», «Літаска», «Трайпіл» ды «Бурбуд». Дзяржаўная нафтатэрэйдэры выбіліся наперад сёлета, калі большасць камэрцыйных паставщыкоў не змаглі ці не пажадалі пайсьці на ўмовы «Белнафтахіму»: перапраоўка 3 тыс. тонаў нафты — у абмен на 1 млн інвестыцый у нафтакімію. Дзяржава можа падмяць пад сябе і рэшту «незалежных» нафтатэрэйдэраў.

«Ніякіх пасярэднікаў!» — скамандаваў кіраўнік дзяржавы. Ад 1 студзеня бартэрныя паставаўкі нафты ў Беларусь апынудзіца па-за законам. Гэтая дата можа стаць канцом вялікага перападзелу на нафтавым рынке. Такі перападзел ў суседніх краінах ніколі не абыходзіліся без экспансіі. Бывала, што і кроў лілася.

Мікола Бугай

Пятнаццаць сутак за ўлёткі

А 3-й гадзіне ночы 23 ліпеня ў Менску быў застрманы маладафронтайцы Зыміцер Дацкевіч, Артур Фінкевіч і непаўнагодзінны Алег Гнечык, якія расклейвалі ўлёткі. Застрманыне праводзілі супрацоўнікі вядомага Савецкага райуправління (менавіта ягоныя супрацоўнікі зламалі 4 месяцы таму руку Антону Кішкуру, а месяц таму брутальна разагналі акцыю ў абарону ліццо). У пратаколах міліцыянты напісалі, што хлопцы чапляліся да мінакоў, нецензурна лаяліся і супрацоўляліся падчас застрманыні. Паводле словаў маладафронтайцаў, ахойнікі парадку паставіліся да іх жорстка. Найбольш дасталося ад міліцыянтаў А.Гнечыку.

Усю ноц правялі ў пастарунку З.Дашкевіч і А.Фінкевіч (А.Гнечык выпусціці раней). Уранын хлопцу адвезлі ў суд, але судзілі Руслан Казадеў перанес паседжанне на 29 ліпеня: не зявіліся сведкі-міліцыянты. Абодва маладафронтайцы пакуль што вызваленыя з-пад варты, але ім пагражае 15 сутак зняволення.

Аркадзь Шанскі

Наша Ніва

П Е Р Ш А Я Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Э Т А

Заснаваная ў 1906. Адноўленая ў 1991. Выходзіць у пятніцы

ФАРМАТ 27 ЛІПЕНЯ

Дзень Незалежнасці 27 Ліпеня да 1996 году быў дзяржаўным святым. Пасля яго ахаялі ўлады, узурпавала апазыцыя. Былі дэманстрацыі, для пары дзясяткаў чалавек гэты дзень запомніўся адседкамі на Акрамсьціна. Але нешта не прыпомніца, каб цэрбёры рэжыму надта лютавалі ў гэты дзень. Ну, свята ж новае, ад съпякоты трохі млявае. Не Вялікдзень і ня Дзень Волі, адным словам. Але цікаве календарнай блізкасцю з галоўнымі нацыянальнымі святымі шэрагу буйных нацый. У ЗША 4 ліпеня, у Францыі 14 ліпеня, ва Украіне 24 жніўня. У любым разе гэты дзень у нацыянальной гісторыі застанецца, хоць яго ніколі не сувятаўся як сълед. Як-ніяк, а Рэспубліка Беларусь заявіла пра незалежнасць. Гэта не Каляды, але ж і які-небудзь Макавай мае свой «фармат» сувятаўвання. А які фармат магло бы мець свята 27 Ліпеня? Як яго адзначаюць у беларускіх асяродках?

А таксама: пра што думаў Станіслаў Шушкевіч, калі праводзіў Дэкларацыю аб сувэрэнітэце праз калгасна-вэтэрэнскі Вярхоўны Савет? — гутарка зь першым кіраўніком незалежнае Беларусі. Ад каго і чаго цяпер незалежная Беларусь? — артыкулы Віталя Сіліцкага й Паўла Севярынца. Маленькае апавяданье Евы Вежневец з нагоды невялікага сувята ды верш Андрэя Хадановіча з тae самае нагоды. Тэма нумару — старонкі 11–15.

Маральнае старэнне і пяціпартыйны навічок

У пераліку на прэзыдэнцкі цыкл 2003 год адпавядае 1998-му. Самы змрочны час на лукашэнкаўскім календары прыпадаў на 1999 г. Але і за год да кульмінаціі хапала брыды: і «Свабоду» зачыняй, і Ліцэй душылі, і з Быковым змагаліся. Усё як сёлета.

Але сёлета змрочныя справы адбываюцца на зусім іншым фоне. За пяць гадоў адбыўся пералом у мысленыні людзей. Яны перастаюць спадзявацца на дзяржаву. Забываюцца шок інфляцыйнай пачатку 90-х. Усё больш выбарцаў, ня толькі маладых, але і старых, перасталі «намарна на лёс свой наракаць», а паглядаюць у будучыню з аптымізмам. Дзіва што 65% аптычных выбарцаў ідэя «трэцяга тэрміну» недаспособна. Ну што такога можна зрабіць за пяць гадоў, чаго не патрапіў за дванаццаць?

Можна паўтарыць Лёзну, можна даць пытлю дзесяці міністрам і раскрыць змоўву вашывых блохаў з глустымі катамі. Можна не дапусціць да выбараў нікога, акрамя Статкевіча з Гайдукевічам. Можна перайначыць Констытуцыю, урэшце. Але ўсё гэта ўжо было, было.

Таму такім вычарпаным выглядаў кіраўнік дзяржавы перад камэраю НТВ. Ягоныя падыходы да кіравання краіны перасталі прыносіць краіне карысць. Ён сам адчувае, як маральна старэе. Ягоны правераны кадравы рэзэрв, колкі ні мяняй жучку на ўнучку, выпрацаваны.

Стайка на сілу, «навядзенне парадку» была правільна, калі на краіну ў сярэдзіне 90-х напаўзала з усходу хвала анархіі і бяспраўя. Але цяпер больш не спрацоўвае. А парадак, які сілавы структуры «наводзяць» у бізнесе, хутка зусім паралізуе там жыватворную канкурэнцыю.

Лукашэнкаўцы зубамі тримаюцца за статус-кво — найперш у адносінах з Ра-

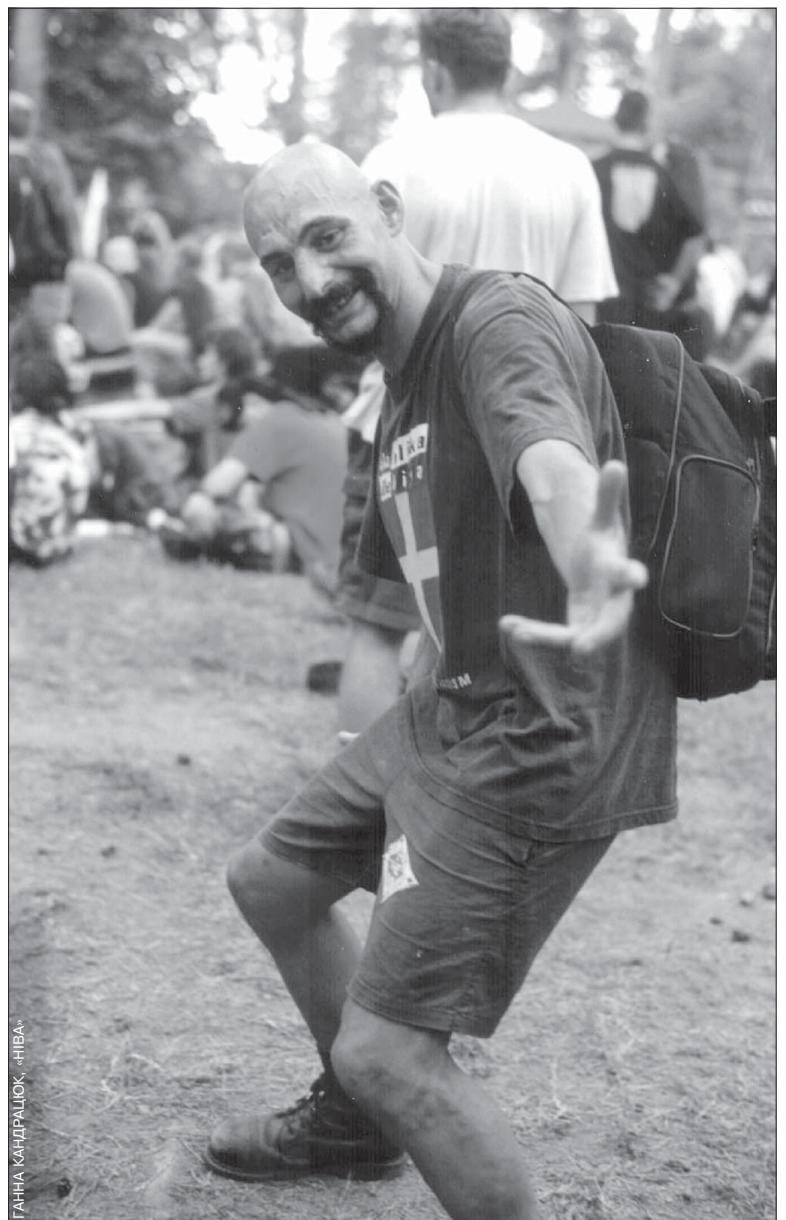
сей, а як вынік, і ва ўнутранай палітыцы. Ці магло бы адбыцца амаладжэнне і перароджэнне рэжыму? На гэта спадзяваліся некаторыя аналісты. Дарэмна.

Працэс маральнага старэння незадзялкі, пакуль німа з чым парадуноўваць ягонага суб'екта. «Альтэрнацыі нет!» — настойваюць прапагандысты. «А што нам эці партіі даюць?» — паўтараюць з экрану БТ. Пропаганда дае эффект, пакуль партыйдэя ўсеяць, а лідэрдэя сто. Але варта настуціць шуляку вылецець другому шуляку, а на статачку вераб'ёў, як стане відавочным тое, што ўжо сталася рэалынм.

Супрацоўніцтва пяці партый — АГП, БНФ, БСДГ, працавікоў і камуністаў, скіраванае супраць «трэцяга тэрміну», шмат абыяце ў доўгатэрміновы перспектыве. Дэмакраты, незалежнасць, адмова ад палітычнае актыўнасці на расейскім полі, эўраінтэграцыя, абарона бясьпекі чалавека і непарушнасць грамадзянскіх свабодаў — гэтыя прынцыпы адстойваюць усе партыі. Узвіненне такога саюзу — вынік росту грамадзянскіх сувядомасцяў сяброў гэтых розных, і правых і левых, партый. Былья, яшчэ савецкія падзелы або розная ацэнка савецкага спадчына маюць цяпер роўну столькі ж значэння, колкі хто кім працаўваў у 1913 ці 2001 г. Палітыкі пакідаюць гісторыку займацца гісторыяй. Вось што значыць новыя пяціпартыйны саюз.

Спрабы штучна зяданца жукоў з траянскім жабамі, што пачаліся якраз пяць гадоў таму, на папярэднім вітку прэзыдэнцкага цыклу, адбілі ў многіх выбарцаў цікавасць да палітычнае матэматыкі. Але гэта не адмаўляе яе закону: складанне патэнцыялаў вядзе да памнажэння выніку. «Безальтернаціўнасць» жа абрываецца адзінотай і адсунтасцю перасенікай.

Барыс Тумар

«Басовішча» пачыналася праблемна: адзін з аўтобусаў, які вёз рок-фанаў у Гарадок, недалёка ад'ехаў ад Менску. На зымену зламанаму съпешна быў знойдзены іншы, але і той не пераехаў польскае мяжы. Частка пасажыраў вярнулася дахаты, але хто-нікто да «Басовішча» дабраўся. Старонка 6.

Беларусы працуюць над сабой

Беларусь — адзінай з краінаў СНД, што ўваходзіць у групу высокаразвітых. Але гады кіраваньня Лукашэнкі паглыблі наша адставанье ад Польшчы й Літвы. Гэта вынікае з «Дакладу аб развіцьці чалавека», падрыхтаванага ААН.

Гэты даклад штогод рыхтуецца незалежным экспертамі на замову Програмы ААН па развіцьці. Дзеля маруднасці апрацоўкі звестак, сёлетні грунтуеца на статыстыцы за 2000—2001 г. Індэкс развіцьця чалавечага патэнцыялу — гэта сярэдні паказчык, які адлюстроўвае даўжыню жыцця і здароўе, ступень распаўсюджанасці ведаў і пісьменнасці, узровень жыцця людзей.

Першое месца ў рэйтынгу займае Нарвэгія, апошнє — Сьера-Леонэ. Беларусь узялася, проці мінулага году, з 56-й на 53-ю пазыцыю. ЗША займаюць сёмы радок, Польшча — 35-ы, Літва — 45-ы, Латвія — 50-ы, Расея — 63-и, Украіна — 75-ы.

Першы 55 краінай спісу, з індэксам, вышэйшым за 0,800 (на шкале ад 0 да 1), аднесены да шэрагу высокаразвітых. Цікава, што ў гэтую группу ня трапілі такія кандыдаты на ўступленне ў Эўразія, як Румынія і Байгарыя.

Расея адстае

У парыўнанні з папярэднім дакладам, павялічыўся разрыў у якасці жыцця між Расеяй і Беларусьцем.

У Расеі нарастает галечка найбяднейших слоёў насельніцтва і няроўнасць паміж рэгіёнамі. Калі індэкс чалавечага развіцьця цэнтра Москвы, Татарстану, Цюменскай вобласці роўны чэскаму ці вугорскому, дык у Чыцінскай вобласці ў Туве ён на ўзроўні Габону. У суседніх з Беларусью абласцях Расеі рэйтынг вагацца паміж кітайскім і туркменскім узроўнімі (0,720—0,750). Для парыўнання: у Беларусі — 0,804; у Чэхіі — 0,861; у Нарвэгіі, якая ўзначальвае спіс, — 0,944. Акрамя таго, доля бедных у вясковых раёнах Расеі перавышае 50%, а ў гарадах — 40%. Асабліва нэгатыўны ў нашых суседзіяў «дыяпазон няроўнасці». Сярэдні даход 10% найбагацшых жыхароў большы за даход 10% найбяднейших у 20,3 разу. Для парыўнання: у Нарвэгіі — 5,3; у Польшчы — 7,8; у Беларусі — 6,9; ва Украіне — 6,4. Судносціні аплаты працы мужчынаў і жанчынаў у Расеі таксама працягвалі пагарашца. Калі на пачатку 1999 г. сярэдняя жанчына ў Расеі зарабляла 56% ад заробку сярэдняга мужчыны, дык у 2000 г. гэта лічба ўпала ніжэй за 50%. Да таго ж, доля насельніцтва ў рэпрадуктыўным веку, заражанага ВІЧ-інфекцыяй, дасягнула 0,9% (Беларусь — 0,27). Ступень пранікнення высокіх тэхналёгій у Беларусі, падвойце ацэнак ААН, таксама вышэйшая, чым у Расеі. Так, у 2001 г. Інтэрнэтам у Беларусі карысталіся 4,2% насельніцтва проці 2,9% у «саюзінікай». Дый у пераразліку на пакупніцкую здольнасць памер

ВУП на душу насельніцтва ў Беларусі большы: 7620 даляраў проці 7100 у Расеі.

Польща й Літва абганяюць

Затое адставанье Беларусі ад сваіх заходніх суседак за 1995—2001 г. паглыбліася. Прычым гэта адбылося як па эканамічных парамэтрах (пераразлічаны ВУП на душу насельніцтва дасягнуў у Польшчы 9450 даляраў, у Літве — 8470 даляраў), так і па доступе да тэхналёгій: на 1000 чалавек у Беларусі прыпадала 302 тэлефоны, тады як у Літве — 590, а ў Польшчы — 554. Калі ў 1995 г. па гэтым паказчыку Беларусь стаяла на парыўнальні з суседкамі пазыцыях, дык яе пазыннейшая самаізацыйная прывыка да запазынення з прыходам новых, мабільных тэхналёгій. Дзіцячая сім'яротнасць у Беларусі ўдвай вышэйшая за паказчыкі ў заходніх суседзіях.

Трэба адзначыць, што розніца між узроўнем ВУП па парыўнічнай пакупніцкай здольнасці і рэальным ВУП у Беларусі — адна з найбольшых у сьвеце. Таму па меры збліжэння ўнутрыбеларускіх цэнтру з сярэднесусветнымі паказчыкамі «узроўню жыцця» будзе падаць, а зь ім — месца Беларусі ў сусветным рэйтынгу.

Больш падрабязна пра съвет у люстэрку статыстыкі — у наступных нумерах «НН».

Мікола Бугай

На правільнага ворага з няправільнымі саюзнікамі

Супрацоўнікі праваахоўных органаў ужо добра вывучылі каляндар нацыянальных сівятаў і няблага ведаюць іх сутнасць. 25 сакавіка, 8 верасьня, 2 лістапада падкрэсленыя чырвоным у нататніках спэцслужбы. Но на гэтыя дні лепш не плянаваць нейкіх «адгулаў за прагулы» — прыйдзецца сачыць, затрымліваць ды выконваць іншыя малапрыемныя пракэдуры. Адмубунасць канатайкі мае не такое вялікае значэнне. Галоўнае — даты адкладаюцца ў людzkіх галоўах.

І спіс сівятаў пашыраецца. Дазнаўшыся пра бел-чырвона-белы спіс, вывесчаны 15 ліпеня на суседнім з Камітэтам будынку, хто-ніхто з кадэбістамі пацікавіцца: а што ж гэта за дзень? Дзеля чаго рызыкавалі тыя зуброўцы, калі вешаліся па старых лесьвіцах?

Грунвальд для сёньняшніх афіцыйных гістарыграфаў — бітва з правільнімі ворагамі на хаўрусе з няправільнімі саюзнікамі. Таму гэта сараднікі — двумі сказамі — ён згадваецца ў Трашчанковым падручніку. Абсыцьці яго, як бітвы на Сініх Водах ці ля возера Дурбэ, было немагчыма. Пра Грунвальд згадваў наўгародзкі Броўка ў пазме, напісанай за Сталіным, у вайне.

Гарадзенцы сёлета наракалі, што афіцыйна адсвяткаваць гадавіну Грунвальдзкай бітвы ім не дазволілі. А то і лепш несанкцыянавана ўсклаць кветкі да помніка Вітаўту, чым слухаць гадзінныя даклады пра значэнне перамогі над крыжакамі.

Гэтак і з Днём Незалежнасці — рэдкім для нас сівята, не расчыненым на крыўі патрыётам. Ёсьць выпадкі, калі лепш проста сівятаўца, чым дабівашца афіцыйна гадзінныя сівятаўання, і праства зьбірацца, а не дабівашца афіцыйнае рэгістрацыі. Для сябе ж жывём, а не для «гэна-да дзядзькі».

Сяргей Мікулевіч

Не чуваць з вулічных рэпрэдуктараў бадзёрых мэлдый, не рапартуюць працоўныя калектывы аб датэрміновым выкананні плянаў юбілейнага году, не салютуе піянерыя, не дакладвае ленінскі камсамол, не плянуеца ўрачыстасці паседжаньне з узделам прадстаўнікоў прадпрыемстваў, установаў, арганізацый і войскіх падраздзяленняў — пераможцаў сацыялістычнага спаборніцтва, ня пішуць вялікага дакладу для першага сакратара ЦК, не рыхтуюць спартоўцы да масавага шэсця ў Ленінскім праспэкце з вэтранамі на чале, не прадугледжана вялікага ўскладання вянкоў і кветак да помніка на плошчы Леніна ад працоўных калектываў на чале з камунізмэсоўцамі з фірмамі «Velcom», а часопіс «Полім» не пачне публікацыі «Новага раману» Івана Ш. «Брусяль—Лёндан», у якім паказаныя сацыял-здрадніцкая сутнасць Пляханава, апартунізм і хвасцізм Мартава, палітычны авантүрызм Троцкага, і геніяльная прадбачлівасць Леніна...

Што ж гэта робіцца, дарагі сябры? Толькі асобныя гісто-

рыкі згадваюць, што сёлета ў пачатку жніўня спаўніцеца ста гадоў розуму, гонару і сумленню нашае эпохі, партыі новага тыпу — партыі бальшавікоў. Тае са-мае партыі, што абяцала пабудаваць камунізм і золатам аздобіць грамадзкія прыбральны.

...Толькі людзі, якія вучылі К.Маркса паводле цытатніку ці дадатку да кароткага курсу гісторыі ЎсесСР(б), могуць сцівярджаць, што ленінізм ёсьць практагам марксізму, што Ленін быў на толькі сацыял- і дэмакратам. Марксізм быў і застаецца адною з вялікіх єўрапейскіх дактринаў. Якім ж ідэямі ўзбагаці єўрапейскую культуру ленінізм? Гэта чыста палітальгічнае канструкція, на аснове якой узынік бальшавізму — экстремістская форма палітычнае дзейнасці і ажыццяўлення лады.

На палітычным рынку, як і на ўсякім іншым рынке, дзейнічае жалезні закон: попыт нараджае прапанаванне. Дэмагогі — большыя і драбнейшыя — таму і прыходзяць, што на іх ёсьць по-пыт.

Бальшавіцкі пераварот ня быў выпадковасцю. Прыніжаны й

абражаны, на тры чвэрці не-пісменныя расейскія людзі, над якім стаялі дзяржыморды з паліцыі і казённае духавенства, хадзеў валадарства Божага на зямлі. І Ленін плаўбяцца ўсе будуць роўныя, улада будзе належыць Саветам, зямля — сялянам, фабрыкі — рабочым.

Зрэшты, падманваліся і больш адукаваныя народы, народы з традыцыямі прыватнае ўласніцтва, нябяспека гэтае чумы. Французскому народу, каб канчатковая прыйсьці да дэмакратыі, спатрэбілася амаль ста гадоў пасля зруйнавання Бастыліі.

Анатоль Сідарэвіч

ЛІЦЭЙ

ІЛІЯ ПАДЗЕНКА

Бацькоў выклікаюць па адным

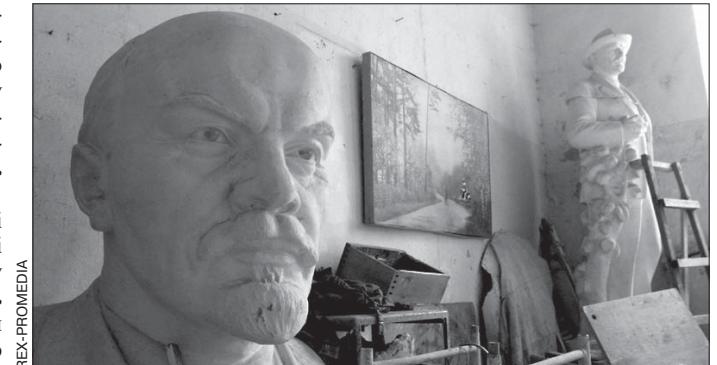
Прэзыдым Рады БНР 22 ліпеня прыняў зварот да ўрадаў заходніх краінай у звязку з закрыццём Беларускага ліцэю. Наваствораны Менскі дзяржавны гуманітарны ліцэй застаецца на паперы. Гарадзкі ўлады збіраюцца рамантаваць будынак на Кірава, 21 аж два гады.

Насуперак абяцаныя кіраўніцтва Мінадукацыі (намеснік міністра Казімер Фарына на сустрэчы з бацькам 27 чэрвеня дэкліраваў, што ремонт будынку скончыцца да 15 жніўня), увосень навучэнцы ня зможуць вярнуцца ў свой будынак. Нявырашаным застаецца і пытанне з выкладчыкамі. Браць ці ня браць стары ліцэйскія кадры — будзе вырашаны пакуль яшчэ не прызначаны дырэктар.

Раскладанне ліцэйскіх клясаў па ўсім горадзе — гэта «часовая мера», на год, пакуль будзе ісцыці капітальны ремонт будынку, кожа начальнік упраўленьня адукациі гарадзкога камітэту адукациі Аляксей Воранаў. І дадае: «Калі ж бацькі не пагодзіцца на прапанаваныя намі ўмовы, дык мы разьмесьцім іх дзяцей у любой іншай навучальнай установе — школе, гімназіі ці ліцэю». Чыноўнікі пачалі з гэтага тыдня выклікаць бацькоў ліцэісту, каб «паведаміць аб пераводзе навучэнцаў у іншыя навучальныя установы», фактычна —

AIII

Сто гадоў ад зруйнавання Бастыліі

IREX-PROMEDIA

Бальшавіцкая чума, як і фашистыўская, мае ўласцівасць набываць розныя формы, прыстасоўвацца да абставінай, мяніць лёзунгі, але сутнасць яе застаецца адною і тою самай — таталітарызм або аўтакратыя з імкненнем да таталітарызму, варожасць да культуры, прагрэсу.

Ніхто ня скажа, колкі спатрэбіцца часу, каб дарэшты зьнікла навесці розныя формы, прыстасоўвацца да абставінай, мяніць лёзунгі, але сутнасць яе застаецца адною і тою самай — таталітарызм або аўтакратыя з імкненнем да таталітарызму, варожасць да культуры, прагрэсу.

Ніхто ня скажа, колкі спатрэбіцца часу, каб дарэшты зьнікла навесці розныя формы, прыстасоўвацца да абставінай, мяніць лёзунгі, але сутнасць яе застаецца адною і тою самай — таталітарызм або аўтакратыя з імкненнем да таталітарызму, варожасць да культуры, прагрэсу.

Мы перамаглі кітайцаў

Абсолютным пераможцам 35-й Міжнароднай хімічнай алімпіяды сярод школьнікаў, што праішала ў Афінах, стаў віцебскі дзесяцікляснік Аляксей Путаў. Тры астатнія спаборнікі — Вячаслаў Бернат, Аляксей Лушчынскі і Аляксандар Жданко — узнагароджаныя срэбнымі мэдалямі. У Алімпіядзе бралі ўдзел школьнікі з 59 краін. Аляксей Путаў здолеў заняць месца, якое ў апошнія гады традыцыйна належала кітайскім удзельнікам. Нашая систэма адукацыі, наступрака безграшоўю, дае добрыя веды (тым, хто хоча іх атрымаць). Дый шматузроўневая систэма школьніх, раённых, абласных, рэспубліканскіх алімпіяд дазваляе знайсці гэтыя таленты ды падтрымаць іх маральна (каб яшчэ і матэрыяльна...) Амаль дзесяць гадоў мэтадычным кіраўніком хімічных алімпіяд абласнога і нацыянальнага ўзроўня зьяўляецца дацэнт катэдры агульнай хіміі і мэтодыкі выкладання хіміі БДУ Віктар Хвалюк. Гэта ён распрацаўвав праграму, перадалімпіяднае падрыхтоўкі, якая прывяла нацыянальную каманду да перамогі. Нялішне дадаць, што ў Ліцэі БДУ В.Хвалюк — настайнік усіх трох сёлетніх срэбных прызёраў.

AP

На здымку: злева направа — Вячаслаў Бернат, Аляксей Путаў, Аляксандар Жданко, Аляксей Лушчынскі.

• ЭКАНАМІЧНАЯ ХРОНІКА •

Бывайце, танныя іншамаркі

У жніўні ўдвая павялічыцца збор за мытнае афарменыне транспартных сродкаў, узвезеных з-за мяжы. Дагэтуль «растаможка» каштавала даляраў 500, а ў хуткім часе складзе 800—900. Наймацней скончыцца цэны на ста-рыя машыны (10—14 гадоў). Той, хто захоча ўзвесці ў Беларусь машыну 1990 г. з 2-літровым рухавіком, павінен будзе плаціць на мытні 4 тыс. зўра. Не аблодаюцца зборамі толькі патриманія «Жыгулі», на-бытая ў любой краіне съвету.

Беларуская кампанія — у першай сотні сусветных

Упершыню беларуская кампа-нія трапіла ў «першую сотню» карпарацый сусветнага вайско-ва-прамысловага комплексу. Згодна з сілікам амэрыканскага вы-данія «Defense News», беларуска-расейская карпарацыя «Аэракас-мічнае абсталиванне» — на 62 месцы ў рэйтынгу. Летасць яе ў сотні не было.

Тысяча мільянераў у краіне

Падатковыя службы, аналізую-чы дэкларацыі аб даходах за 2002 г., прыйшлі да высновы, што прынаміс 200 грамадзянаў краіны зарабляюць звыш мільёна даляраў штогод. Кіраўнік аналітычнага цэнтра «Стратэгія» Леанід Зайка мяркуе, аднак, што ў рэальнасці «даляравых мільянераў» у Беларусі разоў у пяць болей. «Варта браць пад увагу на толькі прыбыткі, але і маёмысьць — рухомую і нерухо-мую. Да таго ж, калі ёсьць людзі, якія дэкларуюць мільённыя прыбыткі, дык ёсьць і тыя, хто ўтваряе

нашмат большыя», — лічыць экспэрт.

Маштабнае будаўніцтва ў Менску

У Менску пачынаецца новае маштабнае будаўніцтва. У межах вуліцаў Ціміразева і Нарачанской разьмесьціца ўніверситетскія зона. 14 га зойме комплекс Міжнароднага гуманітарнага інстытуту БДУ з вучэбнымі карпусамі, інтэрнатамі, жылымі шматпавярховікамі. Праект фінансуе амэрыканка-ізраільскае прадпрыемства. Яшчэ 8 га аддадуць пад гарадок Эўрапейскага гуманітарнага ўніверситету. Будаўніцтва мяркуюць скончыць да 2005 г.

Апроч таго, паўстануць два новыя бізнес-цэнтры. Адзін з іх, між вул. Каstryчніцкай і Леніна, збудуе замежнае прадпрыемства «Алэзія». Ён будзе 16-, а мнонават 24-павярховым (канчатковое рагашэнне яшчэ не прынята). Другі гандлёва-адмініст-рацыйны комплекс мае быць збудаваны на пр. Машэрава (былая кавярня «Рэчанка»). Замоўца — замежнае прадпрыемства «РубіРоінтар-найшнл». Першыя чатыры паверхі будынку зоймуть крамы, астатнія 12 — офісы.

«Расбанк» прыходзіць у Беларусь

«Расбанк», адзін з найбуйней-шых расейскіх банкаў, адышаў ў Беларусь даччыны «Белрасбанк». У новым банку таксама ўдзельнічае беларуска-расейская прадпрыемства «Яравіт». Працеваць ён зъбираеца з прадпрыемствамі энэргетычнага комплексу. Статутны фонд складзе 5 млн зўра. Адным з акцыя-нізраў «Расбанку» зьяўляецца «Сур-гутнафтагаз», што мае інтэрэс на беларускім нафтаперапрацоўчым рынку. Гэта будзе 30-ы зарэгістраваны ў краіне банк. «Расбанк» піраважна абслугоўвае прадпрыемствы хол-

дингу «Інтэррос», якім кіруе Патанін.

Скандал у Пухавічах

Дзяржкантроль выявіў, што кіраўнікі Пухавіцкага лікёра-гарэлачнага заводу не даплатілі ў бюджет 29,5 млн руб. падатку. На думку ведомства Тозіка, даход ад продажу прадуктаў ў 70 млн руб. Тураўскаму канцэрнаваму камбінату быў прыхаваны наўмысна. На прадукцыю, якая захоўваецца ў Тураве, накладзены арышт.

З краіны больш выяжджае, чым прыяжджае

Летасць Украіну наведалі 1870 тыс. беларусаў, Польшчу — 1570 тыс., Літву — 520 тыс. У Беларусь найбольш замежнікай прыяжджала з Літвы (810 тыс.), Польшчу (700 тыс.), Латвіі (235 тыс.). Усяго з краіны летасць выяжджалі 6 млн чалавек, а наведалі яе каля 2 млн замежнікай. На жаль, звесткі пра перасячэнныя расейскія мяжы на ўлічваюцца.

Ляйка ад «8 сакавіка»

Гомельская ААТ «8 сакавіка» ўпершыню ў краіне пачне выпускаць палотны з выкарыстаннем ліяйкрайвай піци, а таксама трыката-жныя вырабы з іх. Кабетам дужа падабаюцца калготкі ды панчохі з ліяйкрай, бо яны эластычныя ды бліскучыя. Вырабляць ліяйкру будзе на абсталиванні, якое на-былі ў Нямеччыне. Штогод «8 сакавіка» выпускае каля 7 млн параў панчохай ды шкарпэтаў.

Саламяны караўнік

Ферму з прасаваных цюкоў саломы збудавалі ў калгасе імя Су-ворава (Пастаўшчына) паводле праекту няўримеслівага старшыні Алега Валадзька. Гэтак тэхнолёгія эканамічна: зімою саламя-

ныя сцены добра трymаюць цяпло, а ўлетку — прахалоду. Дый будматэрыял бысплатны.

Нямеччына шукае праграмістаў

Да 31 сінтября 2004 г. працягну-тая праграма фэдэральнага ўраду Нямеччыны «Грын-кард» для прыцягнення высокакваліфіка-ваных праграмістаў з-за мяжы. Тэрмін быў працягнуты, бо да 21 ліпеня 2003 г. патрэбныя 20 тыс. спэцыялістамі не знайшліся. Было выдадзена толькі 14,5 тыс. «зялёных картак». Найболыш сярод праграмістаў-імігрантаў індыйцаў (22%), 14% прыехалі з СНД і Балтіі, 8% — з Румыніі.

«Кодак» возьмеца за рэнтгены

Амэрыканскі фотаканцэрн «Eastman Kodak» купіць за 500 млн даляраў фірму «PracticeWorks» — вытворцу праграмнага забесьпя-чыння для рэнтгенаўскіх апаратуў. «PracticeWorks» — адзін з лідэраў у галіне лічбавай стаматалічнай рэдзіграфіі. Гэта на першай інвэстыція «Кодаку» ў мэдэйчину. Здаўна канцэрн зъяўляецца буйным вытворцам рэнтгенаўскіх фотаплэсцінак. Тра-дышынныя фотатэхнолёгіі трацяць па-пулярнасць, прыбылкі ад продажу фотаматэрыялаў падаюць, і «Кодак» думае, як утрымацца на рынку ў новым лічбавым съвеце.

68% гандлю — у прыватнікаў

Паводле дзяржаўнай статыс-тыкі Віцебшчыны, за першае паў-годзідзе сёлета на долю рынкаў прыпадае 36% тавараўзвароту, крамаў — 64%. Доля прыватных гандлёвых прадпрыемстваў зрасла да 68% ад тавараўзвароту.

AK, БелАПАН, АФН, Reuters

А СОБЫ ТЫДНЯ

Кіраўнік ТБМ Алег Трусаў з'явіўся да Старшыні Канстытуцыйнага суду **Рыгора Васілевіча** з запытам на контакт законнасці таго, што інфармацыя на таварах афармляецца толькі па-расейску. Ведомства Васілевіча пастановіла: гэта незаконна. І вось новыя стандарты адносна нехарчовых тавараў ужо замацавалі абаўязковую наўясць беларускамоўнага цэліка. Цяпер тэбэзмаўцы рыхтуюць адпаведныя пераклады для стандартаў харчовых тавараў. Вось дык Трусаў! А яшчэ з пасады сыходзіць хацеў.

Архітэктар Уладзімер Даніленка з'яўляецца ўсталіваць на Нямізе дзе-вяцімэтровую капліцу Збаўцы на Крыве. Збудаваць капліцу прасілі бацькі ты, хто загінуў на Нямізе ў 1999-м. Гэта больш па-людзку за чыгунныя кветкі. Галоўнае, каб з Верхнім горадам каплічка лепей гарманавала, чым «Востраў сълёз» з Траецкім.

Актыўнікі КХП-БНФ сабралі каля 1500 подпісаў пад заяўвай у Вярховы суд з просьбай прызнаць саюзную дамову неадпаведнай Канстытуцыі. Але суд адмовіўся ўзбуджаць справу. Ініцыятары зъбираюць з'яўлянніца ў Камісію па правах чалавека ААН. Толькі бываюць, марудзіць з разглядам.

Рычард Пэрл, галоўны дарадца міністра абароны ЗША, не выключае, што Хусайн можа паспрабаваць схавацца ў Беларусі. Ніякім доказамі ён сваю вэрсію не падмацаваў. Ня ве-рыца нешта. Лукашэнка пакуль ня маркесаўскі Патрыярх, каб ствараць пансіянат для зрынутых дыктатараў.

Удэй і Кусэй нежывыя. А разам з імі загінуў і 14-гадовы ўнук Хусэйна. Заплациць за дзедавы злачынствы.

Мянчук Вольф Рубінчик выдаў першы нумар часопісу «Шахматы». У ім — не толькі шахматныя задачы. Багата гісторыя, успамінай, ёсьць нават пазіція. Выдаецца новы часопіс на беларускай і расейскай мовах. Адчуванне, што справа рэдактару да душы.

Новую газету выдаў і **Зыміцер Бародка**, лідар барысаўскіх зуброў. На-

зывеца «BY-ZONE», выходзіць на 4-х старонках, раздаецца з рук. З часам зуброўцы спадзяюцца выйсці з «андэграунду» і ператварыць «BY-ZONE» у паднавартасную газету для ўсёй краіны. А **зуброўцы** Гарадзеншчыны вывесілі бел-чырвона-белыя сцягі пры ўезьдзе ў Ваўкавыск з боку польскіх мяжы, а таксама на высакавольтных лініях і воданапорных вежах уздоўж шашы Горадня—Ліда—Менск. Словам, пасыльваўбарную дэпраесію рухаюцца.

Анатоль Вайцяхоўскі з Баранавіч цяпер на змозка друкаваць сваю «Местную» газету «Шаг» у слонімскай друкарні. Адмову ад далейшага супрацоўніцтва ён атрымаў пасля выхаду нумару з матэрыяламі журналістаў «Беларускай деловай газеты». У Слоніме адмову мавіў аўтарыцца «недахопам магутнасцю». Хочацца дадаць: «...каб супрацьстаяць тэлефанаваньням «з'верху».

Зыміцер Гурыновіч, 21-гадовы грамадзянін Беларусі, разбіўся на сасымерца на атракцыёне «Катапульта» ў маскоўскім парку імя Горкага. Гэта ўжо другі выпадак паркавых трагедый сёлета. Пакуль гром на грымне, страхоўкі не праіраюць.

Сяргей Мікулевіч

Аляксандар Рар: «Шкада, што візьміт Мартынава ў Нямеччыну адменены!»

Палітоляг Аляксандар Рар лічыцца ў Нямеччыне галоўным экспертом па Беларусі, Ресеі, Украіне. Ён узначальвае дасьледнікі інстытут па пытаннях СНД і Ресеі пры няурядавым Нямецкім таварыстве замежнае палітыкі. Яму 44 гады, ён немец расейскага паходжання. Нарадзіўся ў Тайпі на Тайвані. Сябе ён называе «прадуктам белавардзейскага эміграцыі»: ягоны дзед быў ад'ютантам генэрала Ўрангеля. Расея — галоўная тэма дасьледаванняў Рара, астатнія краіны СНД — толькі даважак. Інтэрвю «НН» ён даў у прысутнасці... Пуціна. Так завуць камічнага кокер-спаніеля нямецкага палітоляга. Сваім імем ён абвязаны моманту нараджэння — Рар акурат пісаў поўную кампліментаў книгу пра расейскага презыдэнта «Немец у Крамлі». Сапраўднаму Пуціну книга быццам бы спадабалася. Рар працаў у дасьледнікі інстытуце радыё «Свабодная Эўропа/Радыё Свабода», кансультантам амэрыканскага мазгавога цэнтра «RAND Corporation», дарадцам генсака Рады Эўропы. Сярод профіляў сваёй дзеянасці Рар таксама называе «палітычнае кансульставанье». З 1994 г. ён працуе ў Нямецкім таварыстве замежнае палітыкі, дзе за год узначаліў Кербэр-аддзяленне (СНД і Ресея). Асабіста знаёмы з Пуціным і Кучмам.

«НН»: Як глядзіць Нямеччына на жаданы Аляксандра Лукашэнкі зъяніць Канстытуцыю з тым, каб магчы балітавацца на трэці прэзыдэнці тэрмін?

Аляксандар Рар: Усё больш інгатыўна. Няма нікіх контактаў з афіцыйнымі беларускімі палітыкамі, беларускае кіраўніцтва і Лукашэнка робяць нікіх высілкаў, каб зблізіцца з Нямеччынай і Эўрапейскім Звязам. Антыдэмакратычныя плыні ўнутры ўраду Лукашэнкі даюцца ў знакі нямецкім палітыкам.

«НН»: Пры якіх абставінах у Беларусі магчымы палітычныя зъмены? І ці можна разылічваць на такія зъмены ў бліжэйшыя 10—20 гадоў?

А.Р.: Беларусь ведала і іншыя часы. Нельга забываць, што адразу пасьля развальні Савецкага Саюзу Беларусь належала да самых дэмакратычных рэспублік на постсавецкай прасторы. Таму нельга губляць на дзею на тое, што Беларусь калі-небудзь стане ў шраг іншых сярэдніх ўсходне-эўрапейскіх дзяржаваў, якія сапраўды імкнуша да дэмакраты і рынковай эканомікі. У Беларусі ёсьць апазыцыя, калі-небудзь яна стане дастаткова моцнай для таго, каб выставіць моцнага адзінага кан-

дыдата супраць Лукашэнкі альбо парлямэнтскім шляхам прымусіць яго да аблежавання сваіх функцыяў. Я думаю, гэта цалкам магчыма: Беларусь не знаходзіцца ў ізаляцыі, яе акаліюць нашмат больш дэмакратычныя краіны, нават у Ресеі ідзе дэмакратычны практ, і Лукашэнка ў сваім жаданні застасцца пры ўладзе ня можа больш разылічваць на Пуціна. Таму мне здаецца, што і ў Беларусі адбудзеца паварот да дэмакратіі.

«НН»: Ці можа гэты паварот адбыцца ўжо на наступных прэзыдэнцкіх выбарах?

А.Р.: Пакуль яшчэ рана аб гэтым казаць, але ў Беларусі да Лукашэнкі ставяцца ўсё больш крытычна, апазыцыя яго не трывае, і калі будзе альтэрнатывы яму кандыдат, дастаткова папулярны, які атрымае падтрымку ўсіх апазыцыйных сілаў, тады Лукашэнка будзе менш праблемы.

«НН»: Як вы ацэніваеце першыя вынікі працы новага офісу АБСЭ ў Менску?

А.Р.: Я думаю, што цалкам пазытыўны аспект — офіс больш не фігуруе на першых палосах газэтай, няма ніякіх асабістай варажнечы паміж кіраўніком офісу і дзяржаўнымі

органамі ў Менску. Гэта вялікая певравага, хоць так яно і павінна быць. То, што СМІ пішуць пра працу, а не пра асабістую сварку адказных асобы, можа пазытыўна паўплываць на той практ, які АБСЭ вядзе ў Менску.

«НН»: Нядоўна Кангрэс ЗША прыняў «Акт аб дэмакратыі ў Беларусі». Як ставіцца да гэтага дакументу Эўропа? Магчыма, Эўропа будзе талерантна глядзіць на беларускую ізаляцыю?

А.Р.: Не, пра талеранцыю казаць нельга. За іншага боку, мы хочам, каб амэрыканцы, калі яны падтрымліваюць дэмакратыю ва Ўсходнім Эўропе, рабілі гэта рука ў руку з Эўрапейскім Звязам. Каб узгаднялі свае дзеяньні з эўрапейскім інстытуцыйм, а не рабілі нешта за ссыней у эўрапейцаў, што пасьля ўся Эўропа будзе расхлебаць. Тым больш што мэты ЭЗ не разыходзяцца з мэтамі амэрыканцаў: у Беларусі мусіць быць пабудавана дэмакраты і рынакавая эканоміка, як у іншых цэнтральна-эўрапейскіх краінах. У гэтай сувязі вельмі шкада, што трох тыдні таму быў адменены візит беларускага міністра замежных спраўў ў Нямеччыну. Дый расейскага кіраўніцтва, я думаю, нягледзячы на аўтары-

- Я б не паруноўваў
- Лукашэнкі з
- Назарбаевым.

тарнія тэндэнцыі ў Ресеі, таксама зацікаўлена ў дэмакратызацыі Беларусі, а не ў ізаляцыі гэтай краіны.

«НН»: А што вы можаце сказаць пра сапсанаваныя адносіны Беларусі з Ресеем? Ці спрыяе гэта яшчэ большай ізаляцыі Беларусі? І ці можа «саюзная дзяржава» стаць шляхам у эўрапейскую супольнасць?

А.Р.: У эўрапейскую супольнасць вядуць шмат шляхоў. Ёсьць шляхі разам з эўрапейскай супольнасцю. Эўразія пашырыўся вельмі далёка на ўсход. Цяпер у сталіцах Старога Свету амбяркоўваеща пытаньне: ці можа ЭЗ сабе ўвогуле дазволіць далейшае пашырэнне на Ўсход у бліжэйшыя дваццаць гадоў? Альбо трэба зрабіць большы перапынак, перапынак у адну палітычную генерацыю, і заніца кансалідацыя Новай Эўропы? Але гэта значыць, што такія дзяржавы, як Беларусь, Ресея і Украіна, сутыкнущыя з іншай эўрапейскай стратэгіяй, менавіта — з стратэгіяй наўпроста га суседства. Яна толькі вынаходзіцца, выпрацоўваецца, і трэба яшчэ запытацца гэтыя краіны пра іх патрэбы. Калі, згодна з жаданнем палітычных элітаў, а ў першую чаргу — насельніцтва, будзе ўтвораны беларуска-расейскі саюз — для ЭЗ настанецца праблемай наладзіць з ім контакты. Але я думаю, калі раптам наша краіна сапраўды павернется радыкальна на шлях дэмакраты, як у 1991 г. пры Шушкевічу, Эўразія яшчэ мацней падтрымае Беларусь.

«НН»: Што значаць тады слова Бэрлюсконі пра неабходнасць уступлення ў Эўразію Беларусі, Ресеі і Украіны — гэта выпадковая заявя, рэкламны ход ці нешта іншэ?

А.Р.: Бэрлюсконі мае абсалютны іншыя бачаныя Эўропы, чым Нямеччына і Францыя. Бэрлюсконі спрабуе сябе ў ролі новага вялікага эўрапейскага геапалітыка. Гэта нешта абсалютна сувязка, калі італьянскі палітык гаворыць пра будучую Вялікую Эўропу. Але ёсьць і іншыя выказванні Бэрлюсконі аб тым, што трэба прыняць паўночнаафрыканскія практыкі.

скія краіны ў адзінou эканамічную зону з Эўропай, Расеяй, іншымі краінамі. Падобныя меры ўзынікаюць у Вашынгтоне. Бэрлюсконі гаворыць таксама пра Ізраіль як пра сябра такой зоны свабоднага гандлю, што, магчыма, праз пяцьдзесяц гадоў будзе ўяўляць з сябе нейкі саюз. Гэта сувязка думка, трэба аб гэтым разылічваць, але гэта ўжо вялікая палітыка.

«НН»: Ці мусіць Польшча альбо балтыйскія краіны ў пэўнай ступені ўзяць на сябе адказнасць за ўсходніх суседзяў і «прабіваць» трансфармацийныя працы ў нашых краінах?

А.Р.: Гэта вельмі важнае пытанье. Я думаю, што эліты ў балтыйскіх краінах і ў Польшчы яшчэ ня вырашылі, як яны павінны сябе паводзіць. У іх ёсць яшчэ вельмі моцныя антырасейскія рэфлексы, многія хадзелі б адварынца ад былога «вялікага брата», «акупанта», што гісторычна і псыхалягічна зразумела, але не адпавядае вялікай эўрапейскай палітыцы. Таму задача такіх краінаў, як Нямеччына, — патрабаваць ад Польшчы і ад балтыйскіх краінаў канструктыўнай усходнай палітыкі ў дачыненіі да Ресеі, Беларусі і Украіны. Брушель будзе ўмешвацца ў замежныя справы Польшчы і балтыйскіх краінаў, бо ў Эўразіяве мусіць праводзіцца супольная замежная палітыка і палітыка бясыпекі ў дачыненіі да ўсходнеславянскіх дзяржаваў і ў гэтай ситуацыі нам непатрэбныя канфлікты, заснаваныя на мінулым альбо на яго пераадоўленні.

«НН»: У адным з інтэрвю Вы казалі, што Назарбаеў «разумее сваё грамадзтва», якое не признае заходніх дэмакратычных каштоўнасцяў?

А.Р.: Назарбаеў, я лічу, правільны прэзыдэнт для вялікай і цікавай краіны ў гэтым пэрыядзе трансфармациі. Што тычыцца Лукашэнкі, дык ён, прышоўшы да ўлады, скасаваў многія дэмакратычныя дасягненні, зробленыя папярэднікамі. Я б не паруноўваў яго з Назарбаевым. Акрамя таго, я думаю, што Беларусь належыць да іншага культурнага кола — да эўрапейскага, і таму да беларускага прэзыдэнта трэба выстаўляць нашмат больш жорсткія меркі і патрабаваць, чым да казахстанскага альбо ўзбэкага. Гэта параўнанне не наебрутаванае.

«НН»: Чаму Беларусь і Нямеччына так мала супрацоўнічаюць у сферы грамадзянскай супольнасці пры такіх моцных эканамічных сувязях і інтэрэсах Нямеччыны ў Беларусі?

«НН»: Сапраўды, тут склалася крытычная ситуацыя. Я б мог уяўіць, што пры адпаведных аbstавінах, калі Лукашэнка даў бы нейкі сыгнал, што зацікаўлены ў дыялекту з Эўразіяве, у зъменах на сваёй краіне, палітыка даолучылася б да эканамічных сувязяў і стала б больш актыўнай і гнуткай працаўніцтвам з Беларуссю. Але паколькі Лукашэнка сам блякуе працэс і гэтага дыялекту паводле яго пытаньня: ці можа ЭЗ сабе ўвогуле дазволіць далейшае пашырэнне на Ўсход у бліжэйшыя дваццаць гадоў? Альбо трэба зрабіць большы перапынак, перапынак у адну палітычную генерацыю, і заніца кансалідацыя Новай Эўропы? Але гэта значыць, што такія дзяржавы, як Беларусь, Ресея і Украіна, сутыкнущыя з іншай эўрапейскай стратэгіяй, менавіта — з стратэгіяй наўпроста га суседства. Яна толькі вынаходзіцца, выпрацоўваецца, і трэба яшчэ запытацца гэтыя краіны пра іх патрэбы. Калі, згодна з жаданнем палітычных элітаў, а ў першую чаргу — насельніцтва, будзе ўтвораны беларуска-расейскі саюз — для ЭЗ настанецца праблемай наладзіць з ім контакты. Але я думаю, калі раптам наша краіна сапраўды павернется радыкальна на шлях дэмакраты, як у 1991 г. пры Шушкевічу, Эўразія яшчэ мацней падтрымае Беларусь.

Сэрбалужычане бароняць нацыянальную школу

Німецкія ўлады зачынілі сэрбалужыцкую сярднюю школу ў вёсцы Хрошчыцы каля Будзішына, што працавала стагодзьдзе. Чаму? Замала вучняў... Для сэрбалужычан, невялікай славянскай меншасці ў Німеччыне, гэта нацыянальная трагедыя. Параўнальная з атакаю «беларускіх» уладаў на Беларускі ліцэй.

Ахвяры нарматываў і дэмографіі

Сэрбалужычане — гэта славянскі народ, які спрадвеку жыве ў Лужыцы, што на ўсходзе Німеччыны. У Верхній Лужыцы, у наваколыі Будзішына (німецкая назва Баўцэн), дамінуюць каталікі, у Ніжній, вакол Хасебужу — пратэстанты. Іх гаворкі трохі рознічаюцца між сабой, але абодва дыялекты належача да заходнеславянскай групы моваў.

Сэрбалужычаны цяпер каля 60 тыс. чалавек, але ўсё менш іх жыве ў месцах кампактнага пражывання, такіх, як Будзішынская акруга, у якой знаходзіцца Хрошчыца. Сэрбалужычане — адна з некалькіх юрыдычна признаных у Німеччыне нацыянальных меншасці, што гарантуюць ім абарону дзяржавы. Але, як признаюць улады, гарантый гэтая даволі неканкрэтны. У канстытуцыі німецкай зямлі Саксоніі ёсьць пункт пра абарону сэрбалужыцкай культуры і мовы, але ніяма нормы, якіх б вызначала, колькі дзяцей як мінімум павінна быць у клясе сэрбалужыцкай школы.

Між тым, у Саксоніі на ўсе школы пашыраюцца адноўковыя нарматывы. Сярдняя школа (ад пятай да дзясяттай клясы) павінна мець у кожнай паралелі сама меней 40 дзяцей, звінічай можна ўтварыць дзве клясы па двацаць чалавек. Для шасці сярдніх школ у Саксоніі было зроблены выключчэнне, ім дазволілі мець усяго па 20 дзяцей на паралель. У Хрошчыцы ж яшчэ два гады таму ў пятую клясу запісаліся толькі 17 вучняў, у мінульым навучальным годзе — восьмёра, а на

2003/04 г. ледзьве набралася сямёра прэтэндэнтаў.

Чаму бракуе дзяцей? Ва Ўсходній Германіі іх нааугл нараджаеща мениц, чым за часамі ГДР. Людзі або ўжо стравілі працу, або баяцца яе стравіць і непакояцца, што ў іх на хопіці сродкаў на ўтрыманніе дзіцяці. Пазачыннія ясьлі і садкі, таму жанчынам, якіх хочуць працаўцаць, цяжэ сумісьціца работу зь сям'ёй. Маладыя кабеты нараджаюць дзяцей пазней, чым у гэдээрскія часы. А самае істотнае — маладыя пакідаюць усход у пошуках добрай адукцыі ці працы. Бязлюдзеюць гарады і цэлія рэгіёны, у тым ліку і Лужыцы.

Таму паўсюль ва Усходній Германіі зачыняюцца школы. У Саксоніі толькі сёлета такі лёс напаткаў 90 установаў.

Але сэрбалужычан не супаківаюць гэтыя тлумачэнні. Яны лічать, што нельга парабоўніць сътуацию 80-мільённага німецкага народу і 60-тысячнай меншасці, для якой кожная зачыненая школа — неацэнная культурная страта. Бо кожная нацыянальная школа — гэта абсяг нацыянальнай моўнай прасторы.

Гісторыя бунту

Жыхары Хрошчыцы ўжо трох гады таму даведаліся, што іхня школа пад пагрозай. Міністэрства асьветы паведаміла ім, што пачынаючы з 2001/02 навучальнага году пяцікляснікі маюць хадзіць у школу ў недалёкай Ральбіцы. У абедзівых школах навучаныне вядзецца выключна па-сэрбалужыцку, у той час як у іншых школах пануе дзвінчомоў.

Бацькі не зьблісаліся падпарадкоўвацца пастанове Дрэздэну. У жніўні

2001 г. у Хрошчыцы адбыўся першы бунт. На працягу трох тыдняў дзеци хадзілі ў мясцовую школу, а ўрокі бясплатна вялі настаўнікі-пенсіянэры. У акцыю грамадзянскага непадпарадкавання ўключчыліся сэрбалужыцкія пісьменнікі Юры Бразан. У адкрытым лісце да міністра асьветы ён напісаў: «Памяліецеся, пане міністру: закрыцьцё хрошчыцкай школы тычыцца ня толькі вас і бацькоў 17 вучняў. Гэта права стаўлення немцаў да этнічнай меншасці ва ўласнай краіне, да аўтахтоннай групы людзей, якай зь ціагам часу зменшылася да некалькіх дзясятак тысяч чалавек».

Акцыя скончылася нічым. Праз трох тыдняў, калі міністэрства не задаволіла просьбай вяскоўцаў, а адміністратары народных судоў двух узроўняў прызналі рацыю Дрэздэну (што пастанова аб паступовым закрыцьці школы не парушае канстытуцыйнага права нацыянальнай меншасці на абарону культуры), дзеци пачалі хадзіць у школу ў Ральбіцы. Годам пазней, калі набор у пятую клясу зноў быў прызнаны немітагодным, бацькі абмежаваліся пісьмовым пратэстам. Сёлета хрошчыцкая сярдняя школа ўшчыльную наблізілася да свайго канца.

Сэрца перастане біца

Закрыцьцё школы — шок для сэрбалужычанаў, бо Хрошчыца — гэта

сэрца Верхній Лужыцы. Тут яшчэ штодзённа гавораць роднай моваю. Школа ў вёсцы існуе больш за сто год, а будынак, у якім яна размешчана, спраўляе сотую гадавіну налета. «Хрошчыца — гэта асаблівая традыцыя, традыцыя супраціўлення нацыянальнаму заніпаду», — гаворыць Мануэла Шульмэз з таварыства пашырэння сэрбалужыцкай мовы «Вітай». «За Гітлерам, — апавядва пані Шульмэз, — улады прыбрали са школы ўсе крыві. У адказ бацькі вучняў прыйшлі ў школу і прыбрали ўсе павешаныя на месцы крыві партрэты Гітлера. Пасля вайны тут аднавіла дзейнасць забароненая Гітлерам сэрбалужыцкага арганізацыя «Дамавіна». Вёска была бяль мом на воку і ў камуністай, бо ніхто з тутэйшых дзяцей на хадзіў на Югендвае — камуністычную цырымонію ўводзінай у съвет дарослых, якія мелася замяніць каталіцкага мірапамазаныне і пратэстанцкую канфірмацыю. Таму пісьменнік Юры Бразан казаў ужо два гады таму, што пастанова ўлады аб закрыцьці школы съведчыць толькі пра «новыя мятады, хоць мэта застаецца старой».

Прэс-сакратар міністэрства запэўнівае, што ўлады не жадаюць зьнішчэння культуры сэрбалужычанаў. Ён на лічыць закрыцьцё школы ў Хрошчыцы «сур’ёзным ударам» для нацыянальнай меншасці. Ральбіца знаходзіцца за некалькі кілямэтраў ад Хрошчыцы. Усяго ў Саксоніі налічваеца шэсць сэрбалужыцкіх пачатковых школ і, пасля закрыцьця ўстановы ў Хрошчыцы, пяць сярдніх школы гімназія ў Будзішыне.

Запозынены пратэст

«Дамавіна» далучылася да пратэсту, але запозна. Некалькі дзён таму яе старшыня Нук напісаў ліст папу Яну Паўлу II, які наведаў Хрошчыцу ў 1975 годзе яшчэ кардыналом.

Ці спрабавалі лужычане ратаваць школу, напрыклад, пераводам яе на ўтрыманніе бацькоў ці «Дамавінъ? Так, але гэта мала реальная, бо школа для нацыянальнай меншасці ніколі ня будзе самаакупнай, а дзяржаваўнай датациі яна змагла б атрымаць толькі пасля трох год існавання ў новым статусе. У «Дамавіны» ніяма грошай.

Бацькі абурнія і засмучаныя. Школа ў Ральбіцы перапоўнена. Да таго ж трэба плаціць 120 зёраў штогод за падвоз дзяцей да новай школы. Таму некаторыя бацькі дніамі вырашылі яшчэ раз звярнуцца ў суд. «Пад канец канікулаў стане вядома, ці будзе скарга разгледжана, — гаворыць Рэгіна Корэнк, прадстаўніца бацькоўскага камітэту. — Аплату судовай пошліні, па 700 зёраў з вучня, на шчасце, возьмете на сябе «Дамавіна».

Матэрыялы паласы падрыхтаваў Франц Субель

Мэдычная рэформа ў Німеччыне

Урад і апазыція ўзгаднілі плян рэформы систэмы аховы здароўя. Ці ёсьць вартас пераймання для Беларусі?

Больш за 140 млрд зёраў штогод ідзе ў Німеччыне на сыстому аховы здароўя. І ўсё ж з году ў год бракуе сродкаў на лячэнне хворых і развіцця галіны, а дактары скадзяцца на малія заробкі. Бы часта гроши трацяцца не на тое, на што трэба, дый грамадзтва старэе і патрабуе ўсё больш мэдычнай дапамогі.

Высокія ж выдаткі на мэдыцыну павялічаюць... беспрацоўе, бо складкі плацяць напалам работнікі і працаўнікі. Апошнім робіцца навыгадна ствараць новыя працоўныя месцы. А за лячэнне беспрацоўных плаціць дзяржава, што таксама пагаршае яе эканамічнае становішча.

Мэта рэформы, правядзенне якой пасля доўгіх перамоваў узгаднілі канцлер Шродэр і лідерка апазыціі Ангела Мэркель (варты пераймання ў Беларусі прыклад), — зыніць да 2007 г. выдаткі на мэдыцыну з цяперашніх 14,4% да 13% бюджету. Будучы пераразмеркаваныя долі крывінцаў, якія фінансуюць мэдыцыну. Зъменшыцца доля «касы хворых», куды цэнтралізованы паступаючы зборы з работнікі і працаўнікі, а самі хворы будуть плаціць болей.

Міністарка аховы здароўя Німеччыны Ула Шміт дэзвіюма рукамі за рэформу.

Будучы браць большыя гроши і за лекі, і за знаходжанье ў больніцы; наўват на саму магчымасць пайсці да доктара давядзенца штоквартал выкладваць 10 зёраў. Але ўся сума не павінна перавышаць 2% дахода паціянта (ці 1% для хранічна хворых). Толькі дзяцям і младзім нічога плаціць на трошку будзе. А дзяржавай дапамогі на нараджэнні дзіцяці ці на пахаванні наагул адыдуць у нябагт.

Таксама рэформа лібералізуе гандаль лекамі (іх можна будзе прадаваць нават праз Інтэрнэт), што аслабіць цяперашнюю манаполію аптэкаў і тым самым зыніць цэнты на лекі.

СУРОДЗІЧЫ

Марш паняволеных нацыяў

Прадстаўнікі беларускай дыяспары ў ЗША ўзялі ўдзел у штогодовы «Марш паняволеных нацыяў», які прайшоў 20 ліпеня ў Нью-Ёрку. Марш зьяўляецца першай падзеяй «Тыдня паняволеных нацыяў», у якім штогод, пачынаючы з 1959 г., удзельнічаюць прадстаўнікі дыяспар тых краінаў съвету, дзе адсутнічае демакратыя, грамадзянская свабода і ўціскацца права нацый на самавызначэнні.

Мерапрыемства почалося бағаслужбаю за народы ў катэдральным саборы Святога Патрыка, а сам марш прайшоў у цэнтры Нью-Ёрку — па 5-й авеню і 72-й вуліцы. У цэнтральным парку Нью-Ёрку адбылося афіцыйнае адкрыццё праграмы «Тыдня паняволеных нацыяў».

Нагадаем, што 18 ліпеня ў Даласе (Тэхас), беручы ўдзел у мерапрыемствах, прымеркаваных да «Тыдня паняволеных нацыяў», прэзыдэнт Джордж Буш заявіў, што Беларусь уваходзіць у лік шасці краін з рэжымамі, што «ўціскаюць права чалавека». У той «чорны сэлік» таксама трапілі Бірма, Зымбабвэ, Іран, Куба і Паўночная Карэя.

Сюрпризы й съмерць на 14-м «Басовішчы»

Прызёры сёлета былі на любы густ. Хіл-хопавая «IQ-48» зь Менскам, арт-рокавая «Сыцяна», альтэрнагтыўная «Indigo» з жаночым вакалам. Пра апошні гурт у журы, якое гэтым разам складалася з музыкаў Славы Корана й Аляксандра Памідорава ды журналістай Вітаута Мартыненкі й Лукаша Сыцепанюка, спрэчак увогуле не было. Захаплі съvezжая драйавая музыка, прафесіяналізм. (У «Indigo», між іншым, грае Лёш Падольчук, які добры кавалак

свайго жыцця прысьвяціў «Улісу» ды «Новому небу», вакалістка Русія таксама мае добрую школу. Сярод яе «суніверсытэту» — съпяванье ў рэчыцкім начальным клубе.)

На горш за «Indigo» глядзелася й берасцейская «Сыцяна». Яна прычаравала публіку і журы сваім саксафонам, што «заводзіў» на горш ад электрагітары. Рэпэры «IQ-48» апошнім часам актыўна беларусізующа — заразльвівы прыклад украінскіх братоў з «Майдану Конга».

Прызёры «Басовішча»

«Indigo» (Менск) — 20 гадзінай запісу ў студыі радыё «Беласток»; узнагарода Звязу беларусаў Польшчы.

«IQ-48» (Менск) — узнагарода Беларускага аўдзіянальнага студэнтату.

«Сыцяна» (Берасцьце) — узнагарода замежных служб радыё «Паленія».

«Triguetra» (Аструда) — узнагарода войта гміны Гарадка.

Хлопцы — файнія мэлядысты, «Паветраны шар» (іх супольная праца з «Нестандартным варыянтам») будзе адным з гітоў трывожту «NRM», які выйдзе неўзабаве. Традыцыйны прыз ад войта гміны Гарадка традыцыйна атрымаў гурт з Польшчы. Цікава, што «Triquetra» складаецца з «стопрацэнтных палякаў», якія, учуюшы пра «Басовішча», пераклалі пару сваіх песень на беларускую мову. Леташня ж прызёры з «Partyzone» выступілі, паводле съведчання, неарганізавана: далася ў знакі колькасць выпітага алькаголю. Праз гарэлку здарылася сапраўдная трагедыя — патануў у стаўку гарадзенскі хлапец Іван Сырэль.

Калі б узнагароду на фэсце давалі за найлепшую шоў, яе атрымаў бы гурт «Аніма», у складзе якога грава такая сабе беларуская съмерць з гітараю замест касы. «Але лепш бы вакалістка меней газалівалі».

варыла і болей съпявала», — адзначае Вітаут Мартыненка.

Хоць большасць слухачоў панешшаму спала ў намётах і пад зорным небам, а большасць рокераў — у гарадоцкай школе на гімнастычных матах, але «ўганараваныя гатзлем» сёлета трапілі ў яго без піякіх проблемаў. За што арганізаторамі шычыры дзякую. На школу, даречы, пасыль «Басовішча» школа глядзець: краны скрученыя, падлога вадой пазалівалі. Называецца, прыехалі

госці. Ды за адно гэта можна ў Эўропе развязаць на браць...

Імёны, адкрытыя сёлета на «Басовішчы», больш сюрпризныя за леташня. Не хацелася б, каб і яны зрабіліся «моднымі клубнымі гуртамі», якіх па-за межамі тых клубаў ніхто ня чуе. Праз год яны ў якасці гасцёў зайграюць на 15-м «Басовішчы», якое арганізатары абяцаюць зрабіць юбілейнай-нетрадыцыйным. Там стане ясна, што з каго выйшла.

Іван Няхвядараў

• У ПЭН - ЦЭНТРЫ •

Праз два пакаленыні ўсе загавораць па-беларуску

17 ліпеня ў Беларускім ПЭН-цэнтры адбыўся круглы стол, прысьвечаны праблеме наяўнасці двух варыянтаў правапісу («наркамаўкі» і «тарашкевіці») і функцыональнасці беларускай мовы. Удзел у ім узялі доктар Ян Запруднік (Нью-Ёрк), прафэсар Генадзь Цыхун, галоўны рэдактар выдавецтва «Тэхналёгія» Зыміцер Санько, рэдактар газеты «Салідарнасць» Аляксандар Старыкевіч, кандыдат філолягічных навук Юрасі Бушлякоў, гісторык Але́с Белы, рэдактар часопісу «Arche» Валер Булгакаў і інш.

У існаваныні двух варыянтаў правапісу, зазначыў Г. Цыхун, нічога страшнага: ёсьце краіны, дзе сусіднююць некалькі літаратурных моваў, на то што варыянтаў. І дзяржаўна ўмішаныне ці спроба гвалтоўнага вырашэння праблемы не дадуць тут плёну. Іншая реч, што ўсё гэта вядзе да ўскладнення моўнай сытуацыі, у выніку чаго абыацель выбірае «просты варыянт» — пераходзіць на расейскую. Ю. Бушлякоў акцэнтаваў увагу на том, што ў Беларусі ўсё ж існуе адна літаратурная мова і дзве правапісныя традыцыі. Выбар той ці іншай традыцыі не такі істотны, як уласна чысьціні мовы.

А. Старыкевіч выказаў упэўненасць, што правапісны разнобой не перашкоджае беларусізацыі: «З тым самым поспехам можна съцвярджаць, што бел-чырвона-белы сцяг разбурае дзяржаву». А набыткі першай паловы 90-х можна хутка аднавіць пры зъмене дзяржаўнага курсу.

Поруч з двума варыянтамі правапісу, заўважыў Я. Запруднік, існуе разнобой і ў «тарашкевіці». Неабходны звод правілаў, які ўніфікаваў бы розныя прыватныя варыянты. Але пры гэтым на варта зь непавагай ставіцца да носьбітам «наркамаўкі»: «Сёняння лепей мець чалавека, які

піша «наркамаўкай», чым русіфіванага».

В. Булгакаў наракаў, што ідэолагі абодвух варыянтаў правапісу не контактуюць міжсобу: «Пазыцыі абсалютызуюцца абодвумя бакамі: людзім здаецца, што яны валодаюць ісцінай у апошній інстанцыі». На што запрашыў Г. Цыхун, прывёўшы прыклады дыфузіі абодвух варыянтаў, лексычных, марфалягічных ды іншых новаўядзенняў у «афіцыйныя» варыянты мовы.

Насуперак цверджанням бальшыні А. Белы зазначыў, што нельга казаць адназначна пра маргіналізацыю беларускай мовы: «Па радыё

цяпер значна болей, чым раней, чуваць песні па-беларуску. Гэты трэнд у процілеглы бок таксама існуе, і яго нельга не зауважаць». Я. Запруднік звярнуў увагу на то, што цяпер падрастает новае пакаленне грамадзянаў Беларусі — людзей, якія вырасылі ў новай дзяржаве: «Гэта пакаленне палітычна съведамых беларусаў, нават калі яны і расейскамоўныя. Але і расейскамоўныя беларус будзе іншым праз два пакаленыні».

Поўная стэнаграма «круглага стаўла» будзе выдрукаваная ў жнівеньскім нумары часопісу «Arche».

Аркадзь Шанскі

Людзі ставяць помнікі

У Беларускім ліцэі разгром, пакінула FM-дыяпазон беларускамоўнае радыё «Сталіца», у адзінай беларускамоўнай школе Глыбокага ўяўляла расейскую клясу, доля беларускамоўнага віশчанія на БТ звышліася з 10% у 2000 г. да 8% сёлета... Але гэтыя ганебныя для ўладаў факты толькі ўмацоўваюць простых людзей-беларусаў у любові да сваёй культуры, мовы, памятак — таго, што ніхто ў съвеце не зьберажэ бяз нас. Каб зьберагчы памяць, людзі ставяць помнікі.

Так паўсталі сотні крыжкоў у Курапатах. Так цяпер звязаўся помнік Купалу ў Глыбокім, у Менску адкрыты мэмарыяльная шыльда Вячаслава Адамчыка, на ўсходніх могілках Менску звязаўся памятак па ўладзімеру Кармілкіну.

Апошнюю стварную скульптуру Алесь Шатэрнік. Ужо год мінуў з дня съмерці фотографа, а яго вялізны архіў ўсё яшчэ систэматызуецца. Там хопіць матэрыйялу на цэлыя летапіс беларускага демакратычнага руху. Мяркуеца таксама ўкласіці альбом, прысьвечаны журналіс-

ту, — гэта будзе яшчэ адзін помнік яму.

Адзін з найстарэйшых беларусаў Максімы Антон Сабалеўскі падараваў свайму роднаму Глыбокаму 80-сантыметровы помнік Купалу. З гэтым эсізам скульптар Валяр'ян Янушкевіч браў удзел у конкурсе, пераможца якога атрымаў замову на помнік Купалу ў Маскве і фінансаваныне свайго праекту з «саюзнага» бюджету. Перамог скульптар Гумілеўскі. Працу ж Янушкевіча выкупілі маскоўскія беларусы. Спачатку Купалу меркавалі пакінуць у тамтэйшым цэнтры беларускай культуры на Арбаце, але пасыль вырашылі завезці ў Глыбокое, у гісторыка-этнаграфічны музей.

«Тут наша, беларуская зямля. Купалу тут будзе ў тульней, а нам, хто задумаў і ствараў гэтыя творы, — весяліць на душы», — казаў А. Сабалеўскі.

Працу скульптара Паўла Вайніцкага, аўтара шыльды памяці Адамчыка, уфундавалі сыны пісьменніка. А Міністэрства культуры? Абяцае кампенсаваць выдаткі, «калі будзе грошы».

Антон Сабалеўскі падараваў Глыбокаму 80-сантыметровы помнік Я. Купалу

Адам Глобус і Міраслаў Адамчык адкрываюць мэмарыяльную шыльду Вячаслава Адамчыка

з усёй краіны

Як скрасыці танк

Гучныя скандалы вакол продажу зброі тым, каму і рыдлёку ў рукі даваць страшнавата, не пакінул абыякавымі нашых суйчыннікаў. Самыя прадпрымальныя зь іх узялі апісаныя прэсай выпадкі за прыклад. Аднак на дробязі, кшталту прыклад начнога бачання, ніхто не разменяўаецца: апошні піск мілітарнае моды — танк часоў вайны. Адзін з іх, ніямецкае вытворчасці, нядайна выявіў ў вёсцы Ермаловічы (Бялыніччына). Шукалі яго год. Машына была часткаю мэмарыялу «Буйніцкае поле», пакуль 43-гадовы жыхар Гарадзеншчыны не прырабіў ёй ногі. Падазраваны ж цвердзіц, што скраў танк не на продаж, а для аднае кінастуды ў якасці рэжысёру. Доўга ж ён ехаў на кінастуды.

Але звесьці танк, які стаіць у полі, хай сабе Буйніцкім, не складана. Вось жыхары Дуброўна, што на Віцебшчыне, не шукалі лёгкіх шляхоў. Матэрыяльная каштоўнасць дзяржавы (а менавіта такі статус мае танк часоў вайны), якую яны вырашылі прысвоіць, захоўвалася ў балонце ля вёскі Казлы. Адтоль яе, паводле вэрсіі съедзства, выцягнулі ды прадалі рапескім перакупнікам мэталаў. Падсыдлелі

ныя пярэчаць: танк не выцягвалі, толькі асобныя часткі...

Прыклады заразлівія. Відаць, хутка давядзеца пільнаваць «асобныя часткі» трыццацьчацьвёрак, што стаяць на пастаментах па ўсёй краіне. Якраз і лукамольцам будзе работа.

Пятро Дарашонак, Чэрвень

Сакрэты посьпеху газэты

На асаблівым кантролі ў раёне знаходзіцца падпіска на газету «Советская Белоруссия». Каб выкананцаў плян, кожнаму супрацоўніку пошты даводзіцца выпісваць «СБ» і дыя сябе. Апроч таго, выканкам з дапамогай паштароў сочыць, што чытаюць кіраўнікі арганізацый рабе-

ні. Сяргей Станкевіч, Дрыбін

Zastrelili ў аўтобусie

U paniadzielak a 7-j ranicy ў baranavickim rejsavym аўтобusie №12 byu zabyty čalaviek. Pavodle świdčańnia pasažyra, na vulicy Telmana ў аўtobus-«harmonik» uvajši troje mužcyna i padały da čalavika, jaki siadzieū zzadu. Pra nieśta krychu žim pahutaryli, a potom adzin dastań niewialiki pistolet z hlušakom i try razy strelili.

Druhi nietaropka sabrai hilzy. Pašla zaborjey vyjšli z salonu... Zatrymać ich nicto z pasažyra nie adavažysia (navat były milicyjant, jaki tam jechaj), a milicyja nia zdolela adsačyć zaborjca. Ciapier apytvajuscia sviedki zlačynstva. Zaborjstva üzrušyla Baranavičy. Ludzi zdumać nia mohuć — za što zahinuć čalaviek. Milicyja ž pakul mačyc.

Ruslan Raviaka, Baranavičy

Кабульскі фатограф

Арыгінальны мэтад барацьбы з аль-кагалізмам прыдумаў старшыня Ка-бульскага сельсавету. Гэты спадар без дазволу грамадзян заходзіць у хату, дзе, на ягону думку, ёсьце нецвярозыя, і фатаграфуе іх. Тут ёсьць нюанс. З этычных меркаваньняў недапушчальна фатаграфаваць людзей у непрывыабным стане і тым болей неяк карыстацца такім здымкамі. Дый марна ўсё гэта. Калі дзяржава бірэ на сябе абавязак спойваць грамадзян моцнымі напоямі, то чым жа ёй можна супраціўляцца. Зараз выручка ад алькаголю складае ў нашых крамах каля 60% ад усёй выручкі.

«Дуброўскі настрой», лісток з вёскі Дуброва Светлагорскага раёну

ХРОНІКА ЎЦІСКУ

24 чэрвеня ў Віцебску падчас жалобнай акцыі, прысьвеченай памяці Васіля Быкова, быў затрыманы актыўіст КХП-БНФ Ян Таўпіла і Барыс Хамайдзі, якія трывалі бел-чырвона-белыя сцягі з чорнай стужкай і партратом Быкова. Судзізва спн. Жураўкова пацічыла, што яны ладзілі несанкцыянаваны пікет, і патлумачыла: па дазвол на акцыю памяці Ян Таўпіла атрымалі судове папярэднінне. Сябра віцебскай суполкі КХП-БНФ **Аляксандар Салаўян** 1 ліпеня атрымаў судовыя пастановы за апопнічную 5 месецяў. Паводле іх, ён быў борчыкі аштрафаваны за несанкцыянаваны пікет на агульнай суму 6.195.000 руб., хоць на два з трох судоў апазыцыянэр не атрымліваў нават пазовы. Апрача таго, 11 ліпеня А. Салаўян і **Уладзімер Плешчанка** быў аштрафаваны на 160 базавых велічыняў (2 млн 200 тыс.) за забор подпісу супраць Саюзнай дамовы. 2 ліпеня **Юры Хадык** быў аштрафаваны за «непавагу да суду» на 14.000 рубліў. Актыўістка незарэгістраванага руху «Зубр» **Тацяна Ялавая** 8 ліпеня паўторна была заночана асуджаная на 10 сутак арышту за ўдзел у акцыі «Далоу тыранаў». 22 ліпеня Т. Ялавая падала скаругу ў Менскі гардзік суд з просьбай адмінінцы прысудзіц дзеяля сканчэння тэрміну даўнасці. Рэдактар зачыненай аршанская газеты «Куцейна» **Віктар Андрэ́ев** атрымаў 8 ліпеня выкананыя судовыя лісты пра два штрафы. Першы (5000 руб.) — за знаходжанье ў арандаванай пад афіс кватэры без прыпіскі. Другі (200 тыс. руб.) датуецца аж 2001 г.: яшчэ падчас прэзыдэнцкай кампаніі В. А. Андрэ́еву быў асуджаны за нібыта «незаконнае прадпрымальніцтва», а газета «Куцейна» ў выніку спыніла існаваныне. Лейтэнанты міліцыі Кулакін і Стамброўскі 9 ліпеня уварвалісі бяз ордру ў жылло дэпутаткі Круглянскага райсавету **Зінаіда Мялешчанкі**: шукалі дакумэнты, звязаныя з ейнай дэпутацкай дзейнасцю. Апрача таго, жанчыну зблізілі. Дэпутатка аднесла скаругу ў пракуратуру. За ўдзел у акцыі «Хочам ведаць праўду» 16 ліпеня быў асуджаны сябры віцебскай арганізацыі АГП: 17 ліпеня **Руслан Голубеў** — на 2 сутак арышту, 21 ліпеня **Эаніта Жаўняровіч** і **Фёдар Бакун** атрымалі судове папярэднінне. У Барысаве 17 ліпеня падчас разданы ўётак у абарону вайсковага шпіталю, які зачынены ўлады, быў затрыманы «зубровец» **Андрэй Драздовіч**: у міліцыі ад яго патрабавалі напісаць тлумачальную запіску, пасля чаго адпусцілі.

АШ

IN MEMORIAM

Фатограф Палесься

11 ліпеня ў Лодзі памёр фатограф Палесься Юзаф Шыманчык. Было яму 94 гады. І хоць большую частку свайго жыцця (ад 1945 г.) ён працаваў у Польшчы, ягоныя цесныя сувязі з Палесьсем, адкуль ён паходзіў, не перарываліся.

Юзаф Шыманчык нарадзіўся ў 1909 г. у Косаве, што на Берасцейшчыне. Ён рана страпаў бацькоў, таму з маладых гадоў мусіў сам зрабляць на жыцці. Зведаў нігды, голад і няпэўнасць. Але ня здаўся. Прыроджаная энэргічнасць, аптымізм і звойсдная цікаўнасць да съвету дапамаглі яму выкарыстаць шчасльіві шанец, якім была сустрэча з Барысам Кацэнам, ляснічым у маёнтку Мерачоўшчына, аматарам фатаграфіі. Той дазволіў маладому сялянскому хлопцу назіраць, як ствараюцца здымкі. Зачараваны гэтым працэсам, кіраваны вялікай рапушчысцю самавука, Шыманчык навучыўся фатаграфаваць. Астатнія амаль 20 гадоў жыцця Шыманчык правёў у Лодзі.

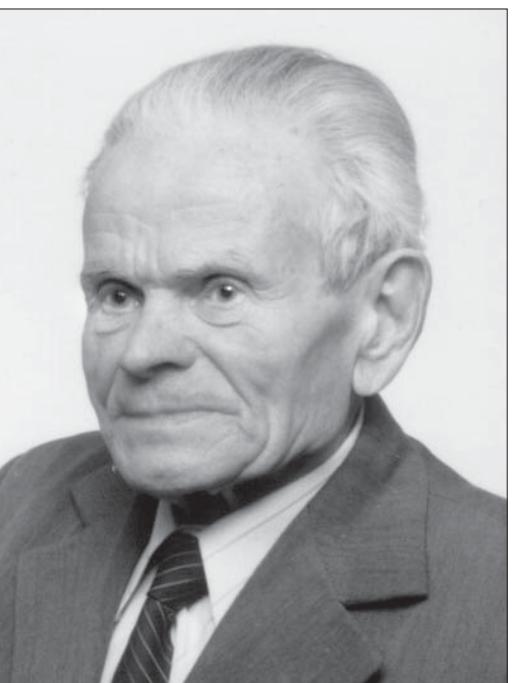
Ён быў ня толькі прафесійным фатографам, але й рэпарцёрам-дакумэнталістам, фотамастаком. Займешыўся фотаапаратом, ужо не выпускаў яго з рук. Ён фіксаваў на пласцінках усе найважнейшыя падзеі з жыцця Косава і ваколіцаў: урачыстасці і сходы ў дому культуры, выступы аматарскіх тэатраў, школьнія імпрэзы, парады, мэліярацыйныя мерапрыемствы. Фатаграфаваў помнікі найбліжэйшых вёсак і мястэчак: сядзібу Тадэвуша Касцюшкі і палац Пус-

ломскіх у Мерачоўшчыне, палац Сапегаў у Ружанах. Сабраў архіў з некалькіх тысяч здымкаў, якія, на жаль, не перажылі вайны. Выпадкова захавалася толькі найкаштойнейшая яго частка — каля 400 мастацкіх фатаграфій, на якіх адлюстраванае штодзённае жыццё ў палескіх вёсак, і пад сто здымкаў з жыцця Слоніму пад німецкай акупацыяй.

Этнографічныя фатаграфіі Палесься пан Юзаф пачаў рабіць пад упрыгожваннем «айчыннай фатаграфіі» Яна Булгака і ягонага закліку фіксаваць тое, што зынкае. У 1936 і 1937 г. Шыманчык зьдзейсніў некалькі вандровак на ровары ў далёкія вёсکі на Белым, Чорным і Спораўскіх азёрах. Ён увекавечыў на пласцінках краявіды, будынкі і ў першу часру — жыхароў тамтэйшых вёсак. Здымай людзей падчас працы ў полі, у двары, на рацэ, падчас масліты ў царкве, у размове і адпачынку. З найлепшых кадраў ён вырабіў паштоўкі, якія можна было купіць у ягонай студыі ў Косаве і на палескіх кірмашах у Пінску. Так яны распушчыліся ў перадвенні Польшчы, брачыся — поруч з паштоўкамі Соф'і Хамяントоўскай ды С. Гохмана — візітуўкай і своеасаблівай рэкламай Палесься.

Апошнія два гады жыцця Юзаф Шыманчык прысьвяціў клопату пра тое, каб ягоны палескі архіў быў больш вядомы і даступны. Ён передаў свае здымкі ў некалькі музеі Польшчы, удзельнічаў у фотавыставах, атрымліваючы на іх узнагароды. Польскія тэлевізійныя зняли пра яго дакумэнтальны фільм «Чары Палесься».

Пан Юзаф неаднаразова прыїжджаў у Беларусь. Ён падараў калекцыю сваіх фатадзымкаў Палесься Акадэміі навук, а таксама музеям у Бярозе ды Івацэвічах, вазіў яе ў Косава. Я была съведкай яго апошнія паездкі на Палесьсе і бачыла, з якім хваляваннем ён аглядаў

Юзаф Шыманчык

этнографічную экспазіцыю ў музіі Бярозы, упрыгожаную ягонымі павяліччынамі фатаграфіямі, сустракаўся з людзмі ў Лісічыцах, Стрыйніце, Здзітаве і Спораве. Некаторыя памяталі, як перад вайной іх наведваў фатограф. Была нават сустрэча — праз 60 гадоў! — з гeroем аднаго здымка: Мікалай Хмялеўскі з Лісічыцаў выдатна памятаў візит фатографа, хоць і быў тады маленькім хлопчыкам. Падчас тае вандроўкі быў зняты фільм «Фатограф Палесься» (рэжысэр Анджэй Ружыцкі) — фільм, які прымушае задумацца над тым, што мінае, і над тым, што застаецца.

Пан Юзаф заставаўся верны свайму краю і свайму пакліканню. Ён памятаў ды клапаціўся пра тое, каб і іншыя памяталі. Жадаў ён і каб помнілі аб ім.

Ганна Энгелькінг, Варшава

Памёр Аляксандар Катляроў

Уночы з суботы на нядзелю Беларусь страсціла Аляксандра Катлярова. Сп. Аляксандар заснаваў і ўзначальваў слуцкі клуб віварышыкаў, цэнтар прававой асъветы, сацыяльна-культурнае аб'яднанне «Золак»,

Ю.Шыманчык на фатадзымках адлюстраваў штодзённае жыццё сваіх землякоў.

з якім звязваў шмат плянаў. На жаль, Аляксандра ўжо няма з намі. Пайшоў ён у 61 год. Смуткую разам з ягонай сям'ёй.

Сябар-случчак

25 ліпеня

ПЯТНІЦА

● БТ

7.00, 9.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00

Навіны.

7.10, 15.35 Драма «Сын Поля».

8.45 Уступнія іспыты па беларускай расейскай мовах у вышэйшых навучальных установах.

9.10, 17.10 «Псі-фактар». Сэрыял.

10.05 Сад мары.

10.30 «На скрыжаваннях Эўропы». На-

цыянальны тэлефэстываль песні.

10.55 Падарожжа дылетанта. «З гісто-

рай Журанскага граства».

11.10, 21.55 «Каралева сэрца». Сэры-

ял.

12.15, 18.10 «Далікатны ўзрост». Сэры-

ял.

13.10 Камэдя «Дзелавыя людзі».

14.35 Пажарны службе Рэспублікі Бе-

ларусі — 150 гадоў. Дак. фільм «Ато-

насьць 01».

15.20 «Му-му». Мультфільм.

19.05 Камэдя «Супэрмозг».

20.40 Кальханка.

21.00 Панарама. Інфармацыйны канал.

21.45 Навіны рэгіёну.

22.50 Зона X.

23.15 Чэмпінат съвету па водных відах спорту. Плаванье.

23.55 Сэрыял «Экстрэмальная гісторыя» (ЗША). 5-я сэрыя «Аматары рыбы».

● СТВ

6.30 «Паўэр ракіндэр», ці Магутныя ракіндэрсы. Тэлесэрыял.

6.55, 15.25 «Гаджэт і Гаджэціны». Мультсэрыял.

7.20, 17.55 «Меншчына. Людзі, падзеі, факты».

7.30, 13.30, 16.00, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».

7.50, 19.55 «СТВ-спорт».

8.00 «Сынеданне зь Інай Афанасьевай».

8.05, 18.20 «Менск і менчукі».

8.10, 22.50 «Тэхналегія».

8.20 Кіно: маст. фільм «Атыла, права-дыр гунаў», 2-я сэрыя. ЗША.

9.55 «Турпаход».

10.05, 20.30 «Аўтапанарама».

10.20 «Спэцатрад. Тэрміновыя выклікі». Дак. фільм.

10.35, 14.40 Хіт-момант. Вынікі месяца.

10.50 «Дыялёт з усім съветам»: «Шу-

кальнікі золата». Дзёньнік экспедыцыі ў рэальным часе. 7-я сэрыя.

11.10 «Тэатральныя гісторыі».

11.25 «Шалёны съвет». Дак. фільм.

12.00 «Віно хаханыя».

12.55 «Народ спураць».

13.50, 18.35 «Што сказаў нябожчык».

Тэлесэрыял.

15.00 «Кібер-9». Мультсэрыял.

16.20 Кіно: дээткыў «Калье Шарлоты», 2-я сэрыя.

18.05 «Філярманічны тыдзень».

18.10 «Сьвецкая хроніка».

18.20 «Менск і менчукі».

18.25 «Тэма дня».

20.05 «Рэактыўны бокс».

20.20 «Добры вечар, маленькі».

20.45 Кіно: баявік «Дрэза Джошуа».

23.00 «Навіны СНД».

23.15 Хіт-момант. Прэм'ер-выпуск.

23.40 Кіно: камэдя «Палоннікі ша-чунку».

● АНТ

8.00, 9.00, 18.00, 20.30, 23.45 Навіны наўнікі.

8.05 Тлеканал «Добрая раніца».

9.05, 19.10 «Зямля хаханыя, зямля надзея».

9.50 «Каралева Марго». Сэрыял.

10.45 «Самі з вусамі».

11.10 Сэрыял «Твінісы».

15.15 Сэрыял «Ваш ход, інспектар».

16.05 Дак. дээткыў. «Скрапі маму».

16.30 Mast. фільм «Вечер надзея».

18.10 Тайны забытых перамог. «Засак-рэчаны рэкорд».

18.40 Сэрыял «Герой нашага племені».

7-я сэрыя.

20.00 Час.

21.00 «Поле чудаў».

22.05 Песні году. Лета.

23.55 Камэдя «Паліцейская акадэмія: Дружынікі на вуліцах».

ЗША.

● РТР

7.45 Тэлесэрыял «Па імені Барон...».

8.40 Mast. фільм «Ізноў Аніскін», 2-я сэрыя.

10.00, 19.00 Весткі.

17.50 «Аншляя».

18.50 Весткі. Дзяжурная часць.

19.30 Маскоўы час. Весткі — Москва.

19.50 «Дабранач, дзеци!».

19.55 Гала-канцэрт, прысьвечаны 30-годзідзю Дзяржаўнай цэнтральнай канцэртнай залі «Расея».

● Культура

15.00 «Гісторыя Зямлі». Дак. сэрыял. 8-2-я сэрыя.

я сэрыя, заключная.

15.50 «Слова і справа». Дак. сэрыял.

16.15 «У съвеце танцу». «Нарцыс». Фільм-балет.

17.00 «Па дэ дэ — extreme». Дак. фільм.

17.30 Навіны культуры.

17.50 «Бывайце, хлопчыкі!». Канцэрт з твораў Мікаэла Тарывердзіёва.

18.40 «Энда Пэндзі». Мультсэрыял.

18.50 «Качанія Цім». Мультфільм.

19.00 «Небяднечная гастролі». Mast. фільм.

20.25 Бліф-клуб.

21.05 «Лінія жыцця».

22.00 «Дама ў кулярах, са стрэльбай і ў аўтамабілі». Тэлесэрыял.

23.00 Навіны культуры з Уладзіславам Фляроўскім.

23.25 «Мой лёс». Дак. сэрыял.

● НТВ

9.00 «Сённяні раніцай».

9.20 Надвор'е на заўтра.

9.25 «Без рэзэпту».

10.00 «Кватэрнае пытаньне».

11.00, 16.00 «Сённяні» з Кірылам Паздняковым.

14.35 «Сяянаццаць імгненьнія вясны», 2-я сэрыя.

● СТВ

9.00 «Асабісты ўнёсак».

21.00 Баявік «Пяты элемэнт».

23.35 «Усё адразу!».

● Эўраспорт

9.00 Супэргоначны ўік-энд. Часопіс. Паўтор ад 4 ліпеня.

10.00, 19.00 Плаванье. Чэмпінат съвету. Барсэлёна. Жывая трансляцыя.

11.30 Каноэ. Аўгзбург. Чэмпінат съвету. Жывая трансляцыя.

12.15 Каноэ. Чэмпінат съвету. Слалам. Аўгзбург.

14.45 Вэляспорт. Тур дэ Франс. 18-ы этап. Жывая трансляцыя.

21.00 Бокс К-1. Гран-пры. Фукуока.

23.00 Вэляспорт. Тур дэ Франс. 18-ы этап. Агляд.

0.15 Ралі рэйд. Гішпанія.

0.45 «Формула». Часопіс.

1.00 Ралі. Нямеччына.

1.30 Аўтагонкі.

2.00 «Спартыўныя машыны». Часопіс.

26 ліпеня

субота

● БТ

7.00, 12.00, 15.00 Навіны.

7.15 «Крыс Каларада». Мультсэрыял.

7.40 5 цудаў.

7.50 «Не звязай!».

8.15 Існацьць. Духоўная праграма.

8.50 «Усё нармальна, мама!».

9.30 Экран індыйскага кіно. «Зводнік».

1-я сэрыя.

11.05 Здароўе. Тэлечасопіс.

11.35 Тэлевізійны Дом кіно.

12.15 Вясёлая сямейка.

12.45 Падарожжа дылетанта. «Жодзіс-кія храмы».

13.00 Сопа для дэбютанта. Сяргей Фа-
левіч (трамбон).

13.10 Плянэта АРТ.

13.35 «Ёсць толькі міг...».

14.10 Сэрыял «Чиста ангельская за-
бояўства».

15.15 «Тайны залатога дракона».

15.35 Камэдя «Зімні вечар у Гаграх».

17.05 КВК. 1/4 фіналу Эўрапі.

18.40 «На скрыжаваннях Эўропы».

Нацыянальны тэлефэстываль песні.

19.10 Прэм'ера. Мэлядрама «Гатэль

«Шанхай».

21.00 Панарама. Інфармацыйны канал.

21.45 Камэдя «Натуральная бляндын-ка» (ЗША).

23.20 Чэмпінат съвету па водных відах спорту. Плаванье.

23.45 Кіно: дээткыў «Зынкненне зь Інай Афанасьевай».

23.55 Кіно: дэяткыў «Дэніс-непаседа». Мультсэрыял.

7.50 «Дыназаўры». Мультсэрыял.

8.15 Кіно — дзеямці: Інакенці Смактуноўскі і Лев Дураў у фантастычнай камэдыі «Масква — Касыяпэя».

9.40, 19.55 «СТВ-спорт».

9.50 «Рэактыўны бокс».

10.05 «Сынеданне зь Інай Афанасьевай».

10.30 «Анфас».

10.45 «Разам».

11.15 «Партрэт у інтэр'еры».

11.30, 20.15 Кіно: маст. фільм «Два ка-
питаны», 6-я сэрыя.

12.45 «Рамонт».

13.05 Кіно: дэяткыў «Зынкненне зь Інай Афанасьевай».

13.05 Кіно: дэяткыў «Зынкненне съведкі».

15.15 «Тайны залатога дракона».

15.35 Камэдя «Зімні вечар у Гаграх».

17.05 Кіно: дэяткыў «Дэніс-непаседа». Мультсэрыял.

17.30 «Плянэта людзей».

18.45 «Граф Монтэ-Крыста». Сэрыял (Францыя).

12.45 «Добры дзень, доктар!».

13.05 Кіно: камэдя «Калі б я быў начальнікам».

15.00 Праект «Адлюстраўванье»: «Камікадзэ». Дак. фільм.

16.05 «Клясыка гумару».

17.10 «Навіны сусъветнай шоў-індустрыі».

17.40 «Мэтапізыка Пецярбург».

18.15 «168 гадзін».

19.05 «Пакуль гарыць съвечка».

19.55 «Асабісты інтэр'ес».

21.35 «Грамада».

21.45 «Навіны СНД».

22.05 Кіно: маст. фільм «Валадары стыхій» (Гонконг).

● СТВ

8.00 Сэрыял «Твінісы».

8.20 Ералаш.

8.25 Армейскі магазын.

8.50 Дынсней-клуб: «Легенда пра Тарзана».

9.15 «У съвеце жывёл».

10.00, 12.00 Навіны (з субтырамі).

10.10 «Падарожнія нататкі».

10.30 Пакуль усе дома.

11.10 Дог-шоў.

12.10 Камэдя «Я крочу па Москве».

13.40 Ударная сіла. «Марскі разбурульнік».

14.10 Дынсней-клуб: «Мышыны дом».

14.40 Ток-шоў «Выбар».

15.20 Камэдя «Адчайны тата».

17.05 Нядзеленыя «Ералаш».

17.30 Жывая прырода. «Таямнічы кантынэнт».

18.25, 21.10 Творчы вечар Iгора Нікалаева «Мільён прыгоўных жанчын».

20.30 Контуры.

22.05 Камэдя «Паездка ў Амерыку».

0.15 Рэальная музыка.

● АНТ

програма ТВ з 25 ліпеня да 3 жніўня

28 ліпеня панядзелак

● БТ

7.00, 9.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Навіны.
7.10 10 Мэлядрама «Кропачка і Антон». 9.10, 17.05 «Ісі-фактар». Сэрыял.
10.05 Плянёта АРТ.
10.30 «Славянскі базар у Віцебску-2003». Выбранае.
11.10, 21.55 «Каралева сэрцаў». Сэрыял.
12.15 Панарама. Падзея тыдня.
12.55 Тэлебарометар. Прагноз надвор'я.
13.15 Трылер «Круг» (ЗША).
15.20 «Не звязай!». Тэлеканал для дзяцей.
15.45 «Сузор'е надзея». Нацыянальны тэлевізійны конкурс юных талентаў.
16.10 Мультыклуб.
16.50 5 цудаў.
18.10 «Рэха мінудай вайны». Відэофільм АТН.
18.30 З дакладных крыніц.

18.50 Мэлядрама «Каруначніца». 20.40 Кальханка.
21.00 Панарама. Інфармацыйны канал.
21.45 Навіны рэгіёну.
22.50 Зона Х.
23.15 Сэрыял «Экстремальная гісторыя» (ЗША). 6-я сэрыя «Паветра».

● СТВ

6.30 «Паўэр рэйндэр», ці Магутныя рэйндэрэй. Тэлесэрыял.
6.55, 15.25 «Гаджэт і Гаджэціны». Мультыклуб.
7.20 «Шалённы съвет». Дак. фільм.
8.20 Кіно: баявік «Дрэва Джошуа». 10.05 «Турпаход».
10.15 «Асаўты інтэрэс».
10.55 «Дыялёт з усім съветам»: «Шукальники золата». Дзэніўнік экспедыцыі ў реальному часе.
11.25 «Шалённы съвет». Дак. фільм.
12.00 «Віно каханья». Тэленавэла.
12.55 «Народ супраць». Тэлегульня.
13.30, 16.00, 19.30, 22.40 «24 гадзіны». 13.55, 18.35 «Што сказаў нябожчык».
18.30 З дакладных крыніц.

14.40 Мультфільм.
15.00 «Кібер-9». Мультыклуб.
16.20 Кіно: дэтэктыў «Калье Шарлоты».
17.55 «Меншчына. Людзі, падзея, факты».
18.05 «Партрэт у інтэр'еры».
18.20 «Арт-експрес». Культурнае жыццёў стаўцы.
19.55 «СТВ-спорт».
20.15 «Зямля пад белымі крыламі». Відафільм.
21.00 Кіно: дэтэктыў «Білі па мянушцы «Фінгал».
23.10 «Навіны СНД».
23.30 «Сталічны футболь з Аляксандрам Башмаковым». Спартыўная праграма.
0.00 Кіно: баявік «Дом Франкенштайн».

● АНТ

8.00, 9.00, 18.00, 20.30, 23.40 Навіны.
8.05 Тэлеканал «Добрай раніцы».
9.05 Контуры.
9.45 «Зямля каханья, зямля надзея». Сэрыял.
10.30 Камэдяя «Асьцярожна, за-кладнік». ЗША.

12.25 Сыледзтва вядзе Калабкоў.
13.50 Камэдяя «Вясельне з пасагам».
15.35 Сэрыял «Ваш ход, інспектар».
16.25 «Чалавек і закон».
16.55 Прэм'ера. Сэрыял «Ніра Вульф і Арчи Гудвін».
18.10 Тайны стагодзьдзя. «Бомба для Саветаў».
19.00 «Новы дзень». «Сынажны чалавек. Рәсейскі съезд».
20.15 «Зямля пад белымі крыламі». Відафільм.
21.00 Кіно: дэтэктыў «Білі па мянушцы «Фінгал».
22.40 Сэрыял «Расейцы ў горадзе Анёлаў».
23.55 Камэдяя «Асьцярожна, за-кладнік». ЗША.

● РТР

7.45 Камэдяя «Бінга бонга» (Італія). 10.00, 19.00 Весткі.
17.50 «Камісар Рэкс». Тэлесэрыял.
18.50 Весткі. Дзялярная часцы.
19.30 Мясыцовы час. Весткі — Масква.
19.50 Дабранач, дзеци!
21.00 Дэтэктыў «Марш Турэцкага-2».

Цана жыцця — съмерць». 1-я сэрыя.
22.00 Прэм'ера. Дэтэктыў «Злачынства стагодзьдзя» (ЗША). 1996 г.
● Культура
17.30, 23.00 Навіны культуры.
17.50 «Фэстываль фэстываляў».
18.30 «Трынаццаць плюс...».
19.10 «Эндызі Пэндзі». Мультыклуб.
20.15 «Апокрыф».
20.55 «Старарадаўні Эгіпэт». Фільм 1-ы.
21.25 «Ружовы телефон». Маст. фільм.
23.25 «Мой лес».

● НТВ

9.00 Сёняня раніцай.
9.20 Баявік «Сёмая куля».
11.00, 16.00 «Сёняня» з Вольгай Бяловай.
14.35 «Сімнаццаць імгненьняў вясны». 3-я сэрыя.
16.25 Сэрыял «Хуткая дапамога-2».
17.20 «Урага: вышукі».
18.00 «Сёняня» з Міхайлам Асокіным.
18.35, 22.50 Сэрыял «Вуліцы разбытых ліхтароў».
19.50 Сэрыял «Шатун». 1-я сэрыя.

21.00 «Краіна і съвет».
21.30 Сэрыял «Клан Сапрана» (ЗША).
● Эўраспорт
10.30 Мота Гран-пры. Нямеччына. Паўтор ад 27 ліпеня.
12.00 Ралі. Нямеччына. Паўтор ад 27 ліпеня.
12.30 Тэніс. АТР. Фінал. Кіцюэль.
13.30 Тэніс. WTA. Фінал. Стенфард.
15.00 Канэз. Чэмпіянат свету. Слалам. Аўгустбург.
16.30 Пляхнікі валейбол. Сусветнае турнір. Фінал. Мужчыны. Партугалия.
17.30 Плаванье. Чэмпіянат свету. Барселона. Спэцяльныя агляд.
19.30 Футбол. Таварыскі матч. Герта (Бэрлін) — Галатасарай.
21.30 Ралі. Нямеччына. Паўтор ад 27 ліпеня.
22.00 Бокс. Чэмпіянат Эўропы. Супервагавая катэгорыя. Магдэбург. Паўтор ад 15 ліпеня.
23.15 Бокс. Герта ад 17 чэрвеня.
0.15 Бокс К-1. Гран-пры. Фукуока. Паўтор ад 25 ліпеня.
2.15 Мота Гран-пры. Нямеччына. Агляд.

29 ліпеня аўторак

● БТ

7.00, 9.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Навіны.
7.10, 15.35 «Мары Франсон». Сэрыял.
1-я сэрыя.
8.45 Уступны экзамэн па беларускі і расейскай мовах у вышэйшых навучальных установах.
9.10, 17.10 «Ісі-фактар». Сэрыял.
10.05 Існасьць. Духоўная праграма.
10.30 «Есьць толькі міг...».
10.55 3 дакладных крыніц.
11.10, 21.55 «Каралева сэрцаў». Сэрыял.
12.15, 18.10 «Далікатны ўзрост». Сэрыял.
13.10 Мэлядрама «Каруначніца».
15.15 «Нязнайка вучыца». Мультфільм.
19.00 Трылер «Вялікія стаўкі» (ЗША).
20.40 Кальханка.
21.00 Панарама. Інфармацыйны канал.
21.45 Навіны рэгіёну.
22.50 Зона Х.
23.15 Сэрыял «Экстремальная гісто-

ры» (ЗША). 7-я сэрыя «Дабро ператвараеца ў зло-1».
● СТВ
6.30 «Паўэр рэйндэр», ці Магутныя рэйндэрэй. Тэлесэрыял.
6.55, 15.25 «Гаджэт і Гаджэціны». Мультыклуб.
7.20 «Шалённы съвет». Дак. фільм.
8.20 Кіно: дэтэктыў «Білі па мянушцы «Фінгал».
10.00 «Сталічны футболь з Аляксандрам Башмаковым». Спартыўная праграма.
10.25 «Пакуль гарыць съвечка».
10.55 «Дарогі Ірыны Даравеевай».
11.25 «Шалённы съвет». Дак. фільм.
12.00 «Віно каханья». Тэленавэла.
12.55 «Народ супраць». Тэлегульня.
13.30, 16.00, 19.30, 22.40 «24 гадзіны».
13.55, 18.35 «Што сказаў нябожчык».
18.10, 22.40 «Тэхналагія».
18.20 Кіно: дэтэктыў «Білі па мянушцы «Фінгал».
19.00 Кіно: баявік «Дом Франкенштайн».
19.55 Сэрыял «Шалёнка».

20.15 «Дэвід Конорфільд — майстар ілюзій». Дак. фільм.
0.00 Кіно: баявік «Дом Франкенштайн» ЗША. 2-я сэрыя.
● АНТ
8.00, 9.00, 18.00, 20.30, 23.20 Навіны.
8.05 Тэлеканал «Добрай раніцы».
9.05, 19.10 «Зямля каханья, зямля надзея». Сэрыял.
9.50 «Каралева Марго». Сэрыял.
10.45 «Самі з вусамі».
11.10 Дак. сэрыял «Дзікія штучкі».
11.35 Дыснэн-клуб: «Кім Пяць-з-плюсам».
12.00 Кіно: дэтэктыў «Залатая міна», 1-я сэрыя.
13.55 Сэрыял «Шалённы съвет».
14.45 Мультфільм.

18.05 «Добры дзень, доктар!».
18.20 «Менск і менчукі».
18.25 «Тэма дня».
19.55 «СТВ-спорт».
20.05 «Запрашаем паскардзіца...».
20.15 «Добры вечар, маленкі...».
20.25 «Закон і крымінал».
20.45 Кіно: трэйлер «Трысынаговы рай». СССР, 1989.
22.55 «Навіны СНД».
23.15 «Дэвід Конорфільд — майстар ілюзій». Дак. фільм.
0.00 Кіно: баявік «Дом Франкенштайн» ЗША, 1997. 2-я сэрыя.

● РТР

7.45, 19.55 Тэлесэрыял «Па імені Барон...».
8.40 Маст. фільм «Ізноў Аніскін». 3-я сэрыя.
10.00, 19.00 Весткі.
17.50 «Камісар Рэкс». Тэлесэрыял.
18.40 Сэрыял «Герой нашага племені». 20.00 Час.
21.00 Сэрыял «Шлёнка».
21.55 «Расейцы ў горадзе Анёлаў».
Сэрыял. 2-я сэрыя. «Майбр».
23.35 «На футbole» з Віктарам Гусевым.
0.05 Баявік «Меч ніндзя». ЗША.

22.00 Маст. фільм «Гісторыя Дылінджара» (ЗША). 1991 г.
● Культура
15.10 Чорны квадрат.
15.55 «Слова і справа». Дак. сэрыял.
16.20 «Страсцы па Ракеi. Хуткая дапамога-2». Дак. сэрыял.
17.30, 23.00 Навіны культуры.
17.50 «Фэстываль фэстываляў».
18.30 «Трынаццаць плюс...».
19.10 «Эндызі Пэндзі». Мультыклуб.
19.50 Сэрыял «Шатун». 2-я сэрыя.
● НТВ
9.00 Сёняня раніцай.
9.20 Маст. фільм «Мішаль».
11.00, 16.00 «Сёняня» з Вольгай Бяловай.
14.35 «Сімнаццаць імгненьняў вясны». 4-я сэрыя.
16.25 Сэрыял «Хуткая дапамога-2» (ЗША). Цана жыцця — съмерць». 2-я сэрыя.

22.00 Маст. фільм «Гісторыя Дылінджара» (ЗША). 1991 г.
● Культура
15.10 Чорны квадрат.
15.55 «Слова і справа». Дак. сэрыял.
16.20 «Страсцы па Ракеi. Хуткая дапамога-2». Дак. сэрыял.
17.30, 23.00 Навіны культуры.
17.50 «Фэстываль фэстываляў».
18.30 «Трынаццаць плюс...».
19.10 «Эндызі Пэндзі». Мультыклуб.
19.50 Сэрыял «Шатун». 2-я сэрыя.
● Эўраспорт
10.30 Конны спорт. Кубак нацый. Люмен. Паўтор ад 23 ліпеня.
11.30, 18.00 Футбол. Таварыскі матч. Герта (Бэрлін) — Галатасарай. Паўтор ад 28 ліпеня.
15.30 Футбол. Мілк кап. Ірландыя.
16.30 Бокс. ТВА. Паўтор ад 24 чэрвеня.
20.00 Футбол. Чэмпіянат Эўропы. У-19. Нямеччына — Англія. Нямеччына. Жывая трансляцыя.
21.45 Бокс. Цяжкавагавікі. П.Аўрына — Д.Крыстыянсан.
22.30 Бокс. ТВА. Жывая трансляцыя.
1.15 Бокс. ТВА. Паўтор.
2.15 Гонкі на матацыках. Шпільберг.
2.45 Індыйкар. Нашвіл.

30 ліпеня серада

● БТ

7.00, 9.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Навіны.
7.10 «Песня мышаняці». Мультфільм.
7.20, 15.35 «Мары Франсон». Сэрыял.
2-я сэрыя.
9.10, 17.15 «Ісі-фактар». Сэрыял.
10.05 Тэлевізійны Дом кіно.
10.30 Здароўе. Тэлечасопіс.
10.55 Сода для дабютанта. Аўген Шымановіч (клярнэт).
11.10, 21.55 «Каралева сэрцаў». Сэрыял.
12.15, 18.10 «Далікатны ўзрост». Сэрыял.
13.05 Трылер «Вялікія стаўкі» (ЗША).
14.40 «Культавыя жывёлы». Відэофільм.
14.50 Сэрыял «Фрэскі Спас-Праабражанскае храму ў Палацку».
10.30 Лёс чалавека. Браніслава Дулько.
10.55 «Новая калекцыя».
11.10, 21.55 «Каралева сэрцаў». Сэрыял.
12.15, 18.10 «Далікатны ўзрост». Сэрыял.
13.05 Мэлядрама «Гатэль «Амэрыка».
14.40 «Культавыя жывёлы». Відэофільм.
14.50 Сэрыял «Фрэскі Спас-Праабражанскае храму ў Палацку».
10.30 Лёс чалавека. Браніслава Дулько.
10.55 «Новая калекцыя».
11.10, 21.55 «Каралева сэрцаў». Сэрыял.
12.15, 18.10 «Далікатны ўзрост». Сэрыял.
13.05 Мэлядрама «Гатэль «Амэрыка».
14.40 «Культавыя жывёлы». Відэофільм.
14.50 Сэрыял «Фрэскі Спас-Праабражанскае храму ў Палацку».
10.30 Лёс чалавека. Браніслава Дулько.
10.55 «Новая калекцыя».
11.10, 21.55 «Каралева сэрцаў». Сэрыял.
12.15, 18.10 «Далікатны ўзрост». Сэрыял.
13.05 Мэлядрама «Гатэль «Амэрыка».
14.40 «Культавыя жывёлы». Відэофільм.
14.50 Сэрыял «Фрэскі Спас-Праабражанскае храму ў Палацку».
10.30 Лёс чалавека. Браніслава Дулько.
10.55 «Новая калекцыя».
11.10, 21.55 «Каралева сэрцаў». Сэрыял.
12.15, 18.10 «Далікатны ўзрост». Сэрыял.
13.05 М

Станіслаў Шушкевіч: Саюзны дагавор — марнаванье часу

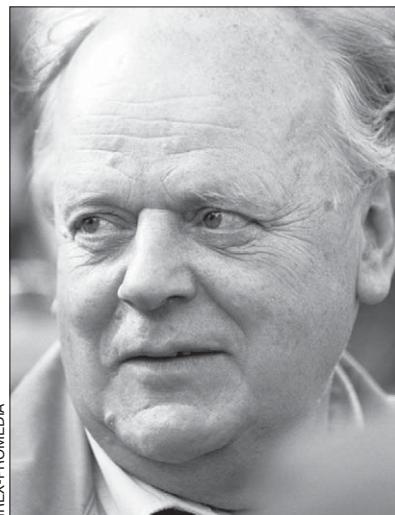
Першы кіраунік незалежнай Беларусі адказвае на пытаньні карэспандэнта «НН».

НН: Ці згодныя Вы з параўнаньнем Дэкларацыі 1990-га з устаўнымі граматамі Рады БНР 1918 г.?

Станіслаў Шушкевіч: Лепей не параўноўваць. У часы БНР гэта было ўпершыню і было больш важка. А ў нас ужо была пракладзеная дарога — устаўная грамата Рады БНР. Мы быў іх наступнікамі.

«НН»: Ці ўсвядамляла намэнклятура, галасуючы за дзяржаўны сувэрнітэт Беларусі, што тым самым набліжаем нашу краіну да незалежнасці?

С.Ш.: Намэнклятура лепш чым хто ўсвядамляла гэта. Але гэтага не ўсвядамляў БНФ, дэпутаты якога выйшлі з залі і не галасавалі за Дэкларацыю. Як бы цяпер гэта ні тлумачылася тактычным крокам, гэта ўсё

IREX-PROMEDIA

ты БНФ зноў бачылі ў іх новы варыянт саюзнага дагавору...

Чаму наша самая «савецкасаюзная» намэнклятура дружна галасавала за сувэрнітэт? Таму што падобныя дэкларацыі ўжо былі прынятыя ў Расеі і ў большасці астатніх саюзных рэспублік. Інакш дзеяніцаць было нельга. Гэта была іх адзіная матывація. І зъмест дакумэнту, я лічу, атрымаўся добры. Згадку пра работу над саюзным дагаворам, супраць чаго пратэставалі ўзброеныя, трэба было прыніць. Ужо тады было зразумела, як і цяпер, што ўсе гэтыя размовы пра саюзны дагавор — марнаванье часу. Тады ён мусіў памерці і цяпер памрэ.

«НН»: Вы лічыце, што курс фракцыі БНФ у Вярхоўным Савеце на поўную дзяржаўную незалежнасць Беларусі ў 1990 г. быў перадчасным?

С.Ш.: У іх была максымалістская пазиція — незалежнасць і ўсё! Але для Беларусі тады гэта быў бы занадта рапушчы крок. Нельга абсалютызаваць

падыходы ў краіне, дзе максымум 22% людзей больш-менш ведаюць беларускую гісторыю. Кожны пяты і толькі! Патрэбны быў паступовыя кроکі, кампрамісы, у тым ліку і з намэнклятурай. У нас, аднак, у адрозненьні ад іншых быльых савецкіх рэспублік, такога кампрамісу не адбылося.

«НН»: Цяпер склалася сітуацыя, калі Дзень Незалежнасці сівяткуюцца ў розныя дні...

С.Ш.: Я бачу знакор зробленую блытаніну. З ліпеня — гэта дзень вызвалення Менску ад фашистскай акупацыі, і да беларускай незалежнасці гэты дзень ня мае ніякага дачынення. Гэта — пацверджанье колішняга знаходжання Беларусі ў Савецкім Саюзе і ўкладу беларусу ў яго вызваленіе ад фашистскай навалы. Я вельмі часта задумваўся над пытаннем, калі ж трэба сівятаваць Дзень Незалежнасці Беларусі. І прыйшоў да висновы, што 25 сакавіка. Другім па значнасці я лічу 27 ліпеня.

Запісай Сяргей Ёрш :

Незалежнасць па-дземянцееўску

- Першапачатковы варыянт
- Дэкларацыі аб дзяржаўным сувэрнітэце
- Беларускай ССР быў прапанаваны старшынём
- ВС Мікалаем Дземянцееем
- ад імя ЦК КПБ. Тэкст
- утрымліваў 38 пунктаў, адзначаў «вядучую ролю кампартыі» і іншыя
- падобныя рэчы. Менавіта гэты дакумэнт і быў узяты за аснову. Пасля яго дапрацоўкі ў Дэкларацыі
- засталіся 12 пунктаў, на якія пагадзілася партыйна-савецкая намэнклятура.

Адзінаццаць абліччаў

Хроніка сівяткаваньня 27 ліпеня

незалежнасці

бам аддаваць даніну павагі».

У ліпені 1995-га, з нагоды чаргавае гадавіны Незалежнасці, газета «Свабода» аптыўала палітыкаў і грамадзкіх дзеячоў. **Васіль Быкаў**, адказваючы на пытаньне «Ці задавальняе Вас тое, як праходзіць сівяткаванье Дня Незалежнасці?», адказаў: «Ня толькі незадаволены! Гэта было б нават съмешна, калі б не было гэтак сумна. Такое «сівяткаванье» магчымае толькі ў краіне з таталітарным рэжымам». **Генадзь Карпенка** падкрэсліў, што «фактычна Дзень Незалежнасці ня стаў нацыянальным сівяткам, і гэта сумна. Сумна гэта дэмантратыўная абы-

якавасць».

У ліпені 1996 г. з зваротам да беларускага народу выступіў Нацыянальны аргкамітэт сівяткаванья Дня Незалежнасці Рэспублікі Беларусь. «Няма ў сучаснай гісторыі Беларусі больш значчай і лёсавызначчай падзеі. Спраўдзіліся мары многіх пакаленій нашых продкаў аб стварэнні самастойнай беларускай дзяржавы... Таму мы ўпэўненыя, што з цягам часу 27 ліпеня стане нашым найважыкшым сівятам», — гаворыцца ў дакумэнце, пад якім паставілі подпісы В.Быкаў, С.Багданкевіч, З.Пазняк, С. Шушкевіч ды інш. Напярэдадні сівяткаванья з

скандалай заяўяві выступіў старшыня камітэту па нацыянальнай бясіпецы Дзярждумы Расеі Віктар Ілюхін, які агучыў «план змовы ЦРУ супраць Беларусі». Сярод іншага ў плянах «змоўшчыкаў» нібыта была арганізацыя шматтысячнага апазыцыйнага шэсцяці. Нягледзячы на гэту правакацыю, 27 ліпеня ў Менску прыйшло саме масавае сівяткаванье Дня Незалежнасці за ўсю гісторыю. У шэсці і мітынгу ўзялі ўдзел ад 20 да 30 тысяччай чалавек.

Праз год, у 1997-м, такое саме шэсць і мітынг у Менску сабралі ўсяго пяць тысяччай чалавек. Яшчэ да

пачатку сівяточных мерапрыемстваў міліцыянты зрабілі ператрус у афісе БНФ. Шукалі халодную зброю, але не знайшли, задаволіліся канфіскацыяй чатырох транспарантаў і некалькіх дрэўкаў да сіцяў. У Опэрным тэатры нечакана была адключаная электрычнасць, у выніку чаго мітынг на плошчы Парыскай камуны праводзіўся пры мэгахоне, а рок-канцэрт быў адменены. Легендарны **Мірон** у ноч з 25 на 26 ліпеня вывесіў бел-чырвона-белы сцяг на 40-метровай мачце электралініі напроты у 110 тыс. вольт.

Віталь Сіліцкі

Інтэрвю беларускага прэзыдэнта, тройчы паказанае 30 чэрвеня на ўсіх нашых тэлеканалах, стала падзеяй, можна сказаць, доўгачаканай. Многім хацелася пачуць адказ на пытаньне, якое вельмі слушна задаў у самым пачатку гутаркі адзін з інтэрвюераў. Маўляў, столькі гадоў культивавалі настальгію па савецкіх часах, а тут пачалі казаць пра незалежнасць; дык што ж гэта такое для нас — незалежнасць?

Трэба сказаць, адказу на гэтае пытанье беларускае грамадзтва чакае ўжо даўно, як мінімум з таго часу, калі ў расейска-беларускіх адносінах намецціўся крысыс і казка пра рай нябесны, які вось-вось павінен настаяць пасыля таго, як мы зліёмся ў экстазе з усходняй суседкай, пачала выпетрывацца з галаваў наўгуных выбарнікаў.

Спадар прэзыдэнт, хто мы, куды ідёём і навошта нам трэба незалежнасць, самастойнасць, дзяржаўнасць? На такое пытанье, які ні дзіўна, адказ ва ўсе часы можа быць адным: незалежнасць — гэта выражэнне памкнення народу, які ўсьвядоміў сябе нацыяй, да волі, да ўласнага шчасця, да права быцца гаспадаром на сваёй зямлі. І Лукашэнка быццам бы зліў гэту ноту. «Незалежнасць для мяне — гэта тое самае, што і для вас».

Добры пачатак, але толькі вось чым зьяўляецца незалежнасць «для нас», прэзыдэнт па-ранейшаму мяркую вызначаць сам. Як выявілася, найперш гэта незалежнасць ад прыватніка. Яна рэалізуецца ў праве выехаць у лес на шашлыкі, не баючыся пераступіць межы чынскіх пэрсанальных уладанняў. Англія, трэба разумець, ужо палову тысячагодзьдзя знаходзіцца ў калоніяльным валоданьні. Дарочы, пры ўсей павазе да погляду Аляксандра Лукашэнкі варт адзначыць, што называць уласную краіну «кавалкам», ці «клачком» зямлі — нечак на вельмі ўзвышана, тым больш для кіраўніка дзяржавы...

Далей прэзыдэнт расхвальвае незалежнасць ад прыватнага капіталу. Ізноў агучаны перавагі «беларускай эканамічнай мадэлі» і расьпісаны ўсе жахі прыватызацыі і «абвальнай лібэралізацыі».

Па-трэцяе — незалежнасць ад цыwilізаваных форм палітычнага ладу. Лукашэнка нарэшце расшыфраваў свой тэзы пра «маральнае лідерства» Беларусі ва ўсходнеўрапейскай цыwilізацыі. Акказаеца, мы зьяўляемся лідэрамі таму, што захоўваем традыцыі народнага веча (якое цяпер, трэба разумець, увасабляеца ў форме ўсебеларускіх зьездаў, рэфэрэндумаў і сэмінараў).

Ну і, нарэшце, па-чацвертае — незалежнасць ад саміх сібе, уласнай нацыянальнай культуры і гісторыі. Аляксандар Лукашэнка па-ранейшаму лічыць беларусаў на нацыя, а часткай нейкага ўсходнеславянскага «этнасу». Адразу патлумачу: я шчыра

Рэспубліка «Клачок зямлі»

люблю нашых усходнеславянскіх братоў, іх вялікія мовы, культуры, літаратуру... Але вось толькі Беларусь і беларускае для мяне — сваё, роднае, і самае галоўнае — асаблівае, непаўторнае. Менавіта на ўсьведамлены такай непаўторнасці і будзеца нацыянальная самасъядомасць, без якой размовы пра незалежнасць зводзяцца да местачковага прымітыўзму. Зь іншага боку, менавіта на ўсьведамлены асаблівасці і непаўторнасці суседзяў узьнікае павага да іх культуры, да іх ідэнтычнасці.

Такім чынам, можна казаць пра трэці тэндэнцыі, якія выявіліся ў праграмным інтэрвю Лукашэнкі.

Па-першае, асновай ідэалёгіі дзяржаўнай незалежнасці па-ранейшаму бачыцца паўпатрыятызм часоў БССР («паў-») — таму што ён быў яшчэ і наднацыянальным, савецкім). Такі спэцыфічны патрыятызм нібыта і признае беларусаў як нацыю, а нібыта і не признае, нібыта і дае ім права на дзяржаву, а нібыта і не. Быў бы Савецкі Саюз, усё было б зразумела, але ў ця-

перашніх рэаліях сэнтэнцыі прэзыдэнта здолныя толькі яшчэ больш заблытаць беларускае грамадзтва, колькі ні малой іпозію савецкага мінулага на «клачку зямлі», які трапіў пад кіраваньне Лукашэнкі. Што рабіць, прыкладам, з Рәсей, якая пэўна не признае нас за БССР, а сябе за РСФСР? Не дае адказу на гэтае пытанье афіцыйная ідэалёгія. Зразумела, што ў Рәсейю не жадаюць, а без Рәсей нельга. Ствараеца ўражаныне, што афіцыйны Менск чакае другога прышысця Ельцина з яго інтэграцыйнымі тостамі.

Па-другое, у аснову нацыянальнай самаідэнтыфікацыі беларусаў прызыдэнт увесь час спрабуе паклусці палітычныя харктарыстыкі, якія найбольш выразна адлюстроўваюць яго систэму кіраваньня. Хісткія асновы, адзначым сабе, якія могуць спрэвакаваць яшчэ адзін крысыс самаідэнтыфікацыі ў будучыні. Паліякі, напрыклад, былі паліакамі і пры цару, і пры Пілсудзкім, і пры камунізме, і пры лібералізме. А мы — кім будзем мы, калі савецкія ідэалічныя дормы кан-

чаткова зьнікнуць у мінулым?

Ну і, нарэшце, па-трэцяе — для легітымізацыі свайго палітычнага ідэалічнага курсу Лукашэнка карыстаецца выключна страшылкамі дзесяцігадовай даўніны. Напрыклад, акказаеца, на пачатку дзесяціх, калі ў Беларусі нібыта кіравалі нацыяналісты, расейскія людзі сядзелі на чамаданах. Хто-небудзь бачыў хоць бы адну такую гаротную группу? Потым, паводле Лукашэнкі, Расей ператварылася ў сирваніны прыдатак Захаду. Беларусу ж дастаткова зайсці ў любую — ці харчовую, ці прамтаварную — краму, каб задацца пытаннем, а ў які прыдатак Рәсей ператварыліся мы самі, калі прылаўкі завалены таварамі адтуль...

Караеці кажучы, незалежнасць для Лукашэнкі — гэта толькі незалежнасць яго палітычнага рэжыму, па-за рамкамі якога «клачка зямлі», больш шырока вядомага як Беларусь, Лукашэнка нават не ўяўляе. Ад старых часоў настальгіі па СССР і «славянскай інтэграцыі» засталася ў спадчыну таксама ідэалёгія — яе проста перайменавалі ў ідэалёгію незалежнай дзяржавы, але гэта яшчэ не азначае, што яна стала такой.

Нават рэзкае зъяненіне ablіčka ворага нікога не павінна ўводзіць у зману. Прыгадаем, што і тады, калі галоўным ворагам быў «злосны монстар NATO, які падпаўзае да сінявакай Беларусі» (а не, як цяпер, расейскія алігархі, якія ўжо страляюць у нашы прадпрыемствы сваім зеграмі), наш прэзыдэнт «з жулікамі, уключаючы Рәсейю», акцыянаўца таксама не зъбіраўся. Але вось бяда: Лукашэнка гатовы стаяць на шляху тых, хто зъбіраеца нас «паклусці, разъдзяліці і расчлніці», аднак яя можа даць зразумелага адказу, чаму мы павінны гэтому супраціўляцца. Бо адказ «таму што мы народ, мы нацыя» сваім гордым гучанынем, сваёй сілай сам па сабе пагражае незалежнасці рэжыму Лукашэнкі.

«Беларускія навіны»

НЭА Залежнасць

Ліпень — самы «незалежнікі» месяц у беларускім календары. 3-га дзень вызвалення Менску ад фашыстай святкую рэжым; 15-га адзначаецца гадавіна Грунвальду; 27-га нарадыходзіць дзень прынціпія «незалежнасці» 1990 г. І паколькі цяпер «незалежнасць» зрабілася агульным месцам працаваў Лукашэнкі й дэвізам пра пагананыя трох дзяржаўных каналаў — самы час разабрацца з памяткамі.

Тое, што сёньшні рэжым называе «незалежнасцю», на-самрэч — «незалежнасць». Пасля некалькіх гадоў адлігі пачатку 90-х Беларусь стала зноў залежнай — ад расейскай імперскасці, саўковых мітаў і саўгаснае дыктатуры. І абсалютна натуральна, што галоўным съятам эпохі незалежнасці стала З ліпеня — дзень, калі нацысцкая акупация зъянілася адноўленай бальшавіцкай.

Незалежнасць — гібрый колішнія акупациі з уласнай уладнай ішчымнасцю.

Незалежнасць — гэта калі Беларусь авбяшчаеца духовымі лідэрам Усходняе Єўropy (што, насыреч, не пазбяўлена гісторычных падставаў), але пад «духовасцю» маецца на ўвазе выключна расейскіе правааслаўе.

Незалежнасць — гэта калі маскоўскія каналы перакрываюць сваі, але свае выходзяць на правінцыйным узроўні і зноў жа па-расейску.

Незалежнасць — гэта калі ад FM-станцыяў патрабуеца 50% беларускага этру, але пад «беларускім» разумеюць Барыса Маісеева да Саладуху — і станцыі, праклінаючы дзяржаву, круцяць усю гэту лухту ўчынка.

Незалежнасць — гэта калі ўлада трубіць пра «найлепшую беларускую адукацыю» і адзначае зыншчае адзінную нацыянальную навучальную установу.

Незалежнасць — гэта паўсюдны помнікі Пушкіну і вуліцы Маякоўскага да адсунасць улады на пахаваныні Быкава.

Неўядзенны безнаўнага расейскага рубля, адмена продажу «Белтрансгазу» да прадпрыемстваў нафтхіміі, падрыхтоўка «ўласнага варыянту» Канстытуцыйнага акту — заканамерныя крокі палітыкі незалежнасці. Но ўсё гэта — толькі падбор краплённых козырёў перад жнівеньскай сустречай з Пуціным. У гадавіну муҳаў, катлетаў і расейскага ўльтыматуму рэжым можа пасыховаць праўсесцы гандаль з Крамлём — і тады непазыбкі рэфэрэндум з новымі спазмамі інтэграцыі й тэрмінам Лукашэнкі. Або, калі гульня будзе няўдалай, уладзе застанеца замыкацца ў сабе ѹ міжволі беларусізаціі.

Незалежнасць — праста чырвона-зялёная бутафорыя, якая ёсьць усяго толькі пераходнай формай. У беларускай нацыянальнай эліты аб'ектыўна хапае сілаў, каб зъяніць чужое «нэа» на беларуское «не!». 15-тысячнае шэсцьці пад бел-чырвона-белымі сцягамі на пахаваныні Быкава, абарона ліццю перамога над катэджамі ў Курапатах — гэта ўжо эфекты «НЕ—ЗАЛЕЖНАСЦІ!». Але дзеля таго, каб незалежнасць скончылася Беларусь, аднаго адмаўлення мала. Патрэбная сыстэмна альтэрнатыва ўсім відам залежнасцяў: цэласная нацыянальная ідэя, ясная мадэль дзяржавы й едны беларускі рух.

Павал Севярынец

Адзінаццаць аблічаў незалежнасці

Працяг са старонкі 11.

З 1997-га Дзень Незалежнасці 27 ліпеня перасталі адзначаць улады — гэта было наступства рэфэрэндуму 1996 г., у адпаведнасці з якім съягта перанеслы на 3 ліпеня (дзень вызвалення Менску ад нямецкіх акупантў у 1944 г.).

27 ліпеня 1998-га дэмакратычны партыі ладзілі шэсцьце ад кінатэатру «Кастрычнік» да Операўнага. На прастэцце Скарыны адбылася сутычка дэмакстрантаў з групай скінхедаў, якіх пасыля затрымала міліцыя. У 1999 г. акцыю ў Дзень Незалежнасці наладзіла Беларуская сацыял-дэмакратыч-

ная партыя (Народная грамада). Пасыля яе лідэра Міколу Статкевіча арыштавалі і судзілі за арганізацыю сутыненіяў паміж дэмакстрантамі і міліцыянтамі падчас Маршу свободы і Дня Незалежнасці.

У 2000 г. съягтаваныне Дня Незалежнасці праходзіла ў менскім парку Дружбы народаў у форме канцэрту. У гэты ж дзень Вярхоўны Савет XIII склікання правёў «круглы стол» на тэму «Дзесяць гадоў незалежнасці: перамогі і паразы».

Самую гучную акцыю на Дзень Незалежнасці ў 2001 г. зладзіў незарэгістраваны рух «Зубр». Некалькі сотняў «зуброў» сабраліся на плошчы Пер-

што пішуць

Пра Лукашэнкаў нацыяналізм

Апошні час вельмі шмат увагі надаєца абмеркаванню новай прэзыдэнцкай палітыкі ў галіне ідэалёгіі. Я, шчыра кажучы, нога ў ёй нічога ня бачу. Усе гэтая ідэалічныя гаворкі гаворацца, каб толькі штосьці сказаць, заняць прэзыдэнтам тэле- і радыёэтэр, зрабіць выгляд, што абмяркоўвае штосьці важнае, каб чулі і бачылі прэзыдэнцкае дбанне аб народзе. Беларускім нацыянальным інтарэсам там і на пахне, новых напрамаку па палітыцы не назіраецца.

У прамове на сэмінары прэзыдэнт заклікае на прыклад француза і немца будаваць дзяржайную ідэалёгію на родным падмурку, але ж родны падмурок для яго — СССР. (Ідэалёгія гэтай

дзяржавы — наша беларуская ідэалёгія.) Нешта я не прыпомню, хоць і лепш за прэзыдэнта вучылася, каб у савецкай школе нас вучыли чаму-небудзь беларускаму. Нас не вучылі любіць Беларусь, сваю мову, культуру, рэспубліку, урацце. Нам казалі, што мы мусім любіць «нашую вялікую Родзіну — СССР», а вучылі любіць толькі адну Расею. Калі хто з маіх аднагодкаў ня згодзен, дык, можа, здолбыны называць, што ён праходзіць у савецкай школе з узбэцкай, казахскай, туркменскай, літоўскай і іншых літаратур ці, можа, хоць чуць што пра іх кампазытараў, навукоўцаў, вынаходнікаў. Затое расейскіх клясыкі, што праходзілі ў школе, нам старонкі ня хопіць

пералічыць, і пішам мы ўсе без памылак лепш за расейцаў. І дагэтуль з школьнай праграмы памятаем, што паварую машыну вынайшай расеец Паўзуноў, а нянейкі Дэйміз Уайт.

Успомнілі? Зыходзячы з савецкіх школьнай праграмы, савецкі патрыятызм — гэта расейскі патрыятызм. Савецкая ідэалёгія — гэта расейская ідэалёгія. Ну і ў чым жа тут СМІ і палітолягі ўбачылі нацыяналізм Лукашэнкі? Нацыяналізм якой наці?

Мне зноў шкада дзетак і школьнай настаўнікай. У большасці ад такой блыгатынны можа быць праста кароткае замыканье. Але калі настаўнік адукаваны, дасведчаны, ён разъясняцца і

сам вырашыць, чым на варта зас্মечваць дзіцячыя галоўкі і за якую Краіну трэба выхойваць гонар і адказнасць у малых грамадзянаў. Сумленнаму настаўніку мяже праграмы не перашкода.

Між іншым, старым настаўнікам, больш чым камунебудзь, нельга скардзіцца на жыццё. Краінай кіруюць іх вучні — гадаванцы савецкай школы, носьбіты савецкай ідэалёгіі.

А сённяшнім настаўнікам і бацькам трэба памятаць прымайку: «Што пасееш, то і пажнеш». Мы ўсе і бацькі, і ў нечым настаўнікі. І для сябе ж сеем, не для Лукашэнкі. Вось і ўся ідэалёгія.

Тайсія Мішчанка,

Масква

Выдавайце дэтэктывы!

Гомельскі гіт-парад

(І падзеньнік 2003 г., на падставе продажаў у прыватнага распавесці)

Кнігі:

1. Андрэй Котлярчук «Швэдзі ў гісторыі культуры беларуса».
2. Васіль Быкаў «Доўгая дарога дадому».
3. Генадзь Сагановіч «Нарыс гісторыі Беларусі».

CD:

1. NRM «Dom kultury».
2. Трайца «Журавы».
3. «Крамбамбуля. Паўлітра добраға настрою».

Аўдыё:

1. Віктар Шалкевіч «Добраі раніцы».
2. Стары Ольса «Вір».
3. NRM «Пашпарт NRM».

Відэа:

1. «Пан Тадэвуш».
2. «Шрэк» (мультафільм).
3. «Адважнае сэрца».

Андрэй Бандарэнка, Гомель

Дзень Незалежнасці

Набліжаецца 27 ліпеня. У гэты святочны і гісторычны дзень хочацца выйсці на плошчу Незалежнасці (дарозы, у Вялейы такій плошчы німа, затое ёсьць Леніна) пад бел-чырвона-белым сцягам. На жаль, нікто ня будзе ладзіць буйных урачыстых дэманстрацый, гучных выступаў зі святочна нагоды. Шкада, бо менавіта ў такія дні грамадзтва павінна кансалідавацца. Гісторыя для ўсіх адна. Нехта скажа, што ў Савецкім Саюзе добра жылося, але як можна жыць у дзяржаве, дзе адзін прыцікавае астатніх.

Алесь з Вялейкі

Паважаны спадару міністар!

З бысконцым хваліваньнем сачу за развіцьцём падзеяў вакол Гуманітарнага ліцэю. Змаганыя ліцэістай, іх бацькоў і выкладчыкамі зі сцягамі. На жаль, шчырко павагу і гонар за іх. Ды толькі сорамна нэвіносна, горка і балюча назіраць, як бяздушная дзяржавная машына спрабуе іх раздушыць.

Спадару міністар! Заклікаю Вас: не губіце Ліцэй, які ўжо колькі гадоў ёсьць хаткаю роднаю беларускаю для дзетак і іх добрых настаўнікаў! Не разбурайце калыскі беларускасці! Супыніце барбарскія заходы супраць ліцэю! Не рабецеся барбарам!

Эрына Цурпанава, настаўніца расейскай літаратуры і мовы, Магілёў

• А С Я Р О Д З Ъ Д З Е •

Мой Ленін

Ленін жыў, Ленін жыве, Ленін будзе жыць... У зусім недалёкія яшчэ гады свайго ружовага дзядзькіства ты ўпершыню сустрэў гэтая словаў ў старой савецкай книжцы. Зьяе старонак на цыбе пазіраў, прымружыўшы вочы і хітратава пасыміхаючыся, немалады лысаваты чалавек, якога аўтары пяшчотна называлі «наш добры дзядуля Ленін».

На той час ужо завяршылася перабудова, Савецкі Саюз быў ахоплены перадсамяртнай агоніяй, абліягчычы старыя ідэалі, і ранейшыя правадыры ўжо не карысталіся быўной любоўю і павагай. Таму дарослыя патлумачылі табе, што «дзядуля Ленін» не зусім «наш» і, тым болей, зусім ня «добрый». Крыху пазыней гэтая словаў і твая ўпэўненасць у тым, што ён «нехарошы дзядзька», спрычыніліся да тваёй дыскусіі з бабуляй, у выніку чаго ты быў пасаромлены ейнім беззаконнім, як табе здавалася тады, доказамі. Канчатковы збыті з тропу, ты перастаў дапытвацца ў дарослыіх, кіруючыся прынцыпам «вырасціш» — зразумееш». Пазней, у дзяявітай клясі, ты дадаведаешся, што Ленін быў апантаным рэвалюцыянэрам і кіраўніком бальшавіцкіх партыі. А яшчэ пазней, прытаяўши сёе-тое з ягоных

твораў, з зыдзіленьнем адкрыеш, што знакамітая сэнтэнцыя «вучыца, вучыца і шучь раз вучыца» была адрасаваная будаўнікам камуністычнага грамадзтва, а ня тым маладетнім бэйбусам, якіх настаўнікі, абліягчычы на позіцыі чалавеческай чалавеческай душы. Адночыні памершы, Уладзімер Ульянаў уважаўся ў мнстве істасцяй. «Ленін всегда с тобой...».

Мінула больш за дзесяць гадоў, як канула ў нябіт савецкая імперыя. Аднак дагэтуль амаль у кожным беларускім горадзе ці мястэчку ёсьць свой Ленін. І часцяком нават не адзін. У тваім родным Мазыры выявы Ільіча даўно ўжо сталі неад'емнаю часткай гарадзкога пэйзажу. Помніцца, на двары той школы, дзе ты пачынаў свой шлях да ведаў, стаяў на высокім пастамэнце вельчыні «Шлях Ільіча» і «Ленінская іскра», прызначаем спатканымія як ягонага помніка, на пастамэнце якога падчас народных гулянняў ладзіцца імправізаваны банкет з гарэлкай і закусонам. Здараляся, што аматары экспрэсу, натхнёны колькасцю выпітага, залазілі на помнік і ставілі на выцягнутую руку статуі пустую бутэльку. Такім чынам, напеўнены жаўст правадыра набываў актуальнасць і лягічную завершанасць. Адрозна ад моладзі, што не ахувае аслаблай павагі да савецкай спадчыны, пясням

нары ставяцца да свайго куміра з глыбокай пашанай і любоўю. Прыходзіць на памяць ясная лістападаўская раніца, пляц у чырвоным польмі сцягам і духавы аркестар, які з імпэтам выдае патпуры рэвалюцыйных мэлодій. На нейкую хвілю ты адчуў, што перанесься дзесяцьці на чвэрць стагодзіцьдзяў у мінулае. Ад гэтага думкі становіца нікавата, але, тым ня менш, ты зь цікавасцю наўзіраеш за ходам падзеяў. Табе чамусыць робіцца шкада гэтых бедна апранутых людзей у гадох з стомленымі ад доўгага працы тварамі. Але ім не патрэбна твая шкада. Бо яны вераць. Вераць у таго бoga, якога самі стварылі. З году ў год яны ўскладаюць да п'едастала кветкі... Апошніе ўшанаванні старых ідалаў... «Ленін жыў...»

Нейкай незразумелай туга падступае да сэрца. Ты хуткім крокам праходзіш вуліцу Савецкую, міаеш Ленінскую, паднімаешся на Гару Камунараў, адкаркоўваеш наўбіту па дарозе пляшку піва і, робячы глыток за глытком, з вышыні птушынага палёту ў маркоце сузіраеш горад, ахоплены барвовым звязнінем.

«Ленін жыў...»

Рыгор Алейнікаў, Мазыр

Кнігі поштай

НОВАЕ

НАША НІВА. 1911 г. Выпуск 4. Факсымільнае выданьне. 684 с.	10000
СПАДЧЫНА 2002. №4. 96 с.	4500
ТАРАСАУ Кастусь. Беларусь. Гісторычнае падарожжа для дзяцей.	8400
ЦІХАНАВА Ганна. Фільтры сноў. 126 с.	3500
ЛАГОДНЫ ЦМОК. Зборнік ангельскіх літаратурных казак. 120 с.	1000
ДЗЕЯСЛОУ 2003. №3. 256 с.	4000
СУНДЖВУД Элан. Сыцілай гісторыя сацыялягічнай думкі. 349 с.	1800
УРБАН Паўла. Старожытныя ліцьвіны. Мова, паходжаныне, этнічнае прыналежнасць. 261 с.	4400
ВАЛЬБЕХА Сэсар. Чорныя геральды. Выбраная лірыка. 143 с.	1900
БАРАДУЛІН Рыгор. Лісты ў Хельсынкі. 84 с.	1000
ЗАПІСКІ БЕЛАРУСКАГА ІНСТИТУТУ НАВУКІ і МАСТАЦТВА №26. New York — Minsk 2003. 224 с.	3100
СТУЖИНСКАЯ Ніна. Беларусь Мяцежная. З гісторыі антысавецкага ўзброенага супраціву. 20-я гады XX стагодзідзя. 256 с.	20000
АРПЛОУ Уладзімер. Ордэн Белай Мышы: Аповесць, апавяданьні.	3800
ARCHE-Пачатак 2003. №2. 200 с. Тэма нумару — «Туманы на беларускай гісторыі».	2000
MARA Альесь. Аўтамаграфія. 168 с.	25000
АРПЛОУ Уладзімер, ГЕРАСІМОВІЧ Зыміцер. Краіна Беларусь. Ілюстраваная гісторыя. 320 с., цвёрдая вокладка.	40000
КРАЎЕВІЧ Аляксандар. Стварэнне Вялікага Княства Літоўскага. 240 с.	4200
ВІДЭА: ГЛЯДЫТАР. Гісторычнае падарожжа для дзяцей.	4900

150 ПЫТАННЯІ АДКАЗАУ З ГІСТОРЫІ БЕЛАРУСІ. 238 с., цвёрдая вокладка, укл. і прадм. — Зым. Санкью, I. Саверчанка.	10000
ARCHE-Пачатак 2002. №1. 184 с.	1500
ARCHE-Пачатак 2002. №2. 256 с. Тэма нумару — «Наши дзеткі».	1900
ARCHE-Пачатак 2002. №3. 296 с. Тэма нумару — «Андрэй Хадановіч».	2000
ARCHE-Пачатак 2003. №1. 208 с. Тэма нумару — «Расейская пытанніе».	2000
CASTRUM, URBIS ET BELLUM. Зборнік навуковых прац. 422 с.	6000
Vosatra Brahma 0: ГЛЁБУС Адам. Post Scriptum. 176 с.	3000

Маленькае апавяданье на невялікае съята

Парасон чалавека ў чорным плашчы,
Нібы чорны човен, плыве ўначы.
Доўгі шлях перад тварам твайм пралёг,
І нікто не пускае цябе на парог.
Зрэшты, хай не пускае. Патрабна, каб ты
Паблукай і абломкнуй сярод цемнаты,
І шыпастых зор, і шумлівых лоз,
Каб растроці ўсё, што у сэрцы нёс.
Для вандроўніка ўночы галоўны максым —
Сваё сэрца заўсёды насы пустым.
Каб у момант, калі разыходзіцца мгла,
Цябе радасць напоўніцу залила.

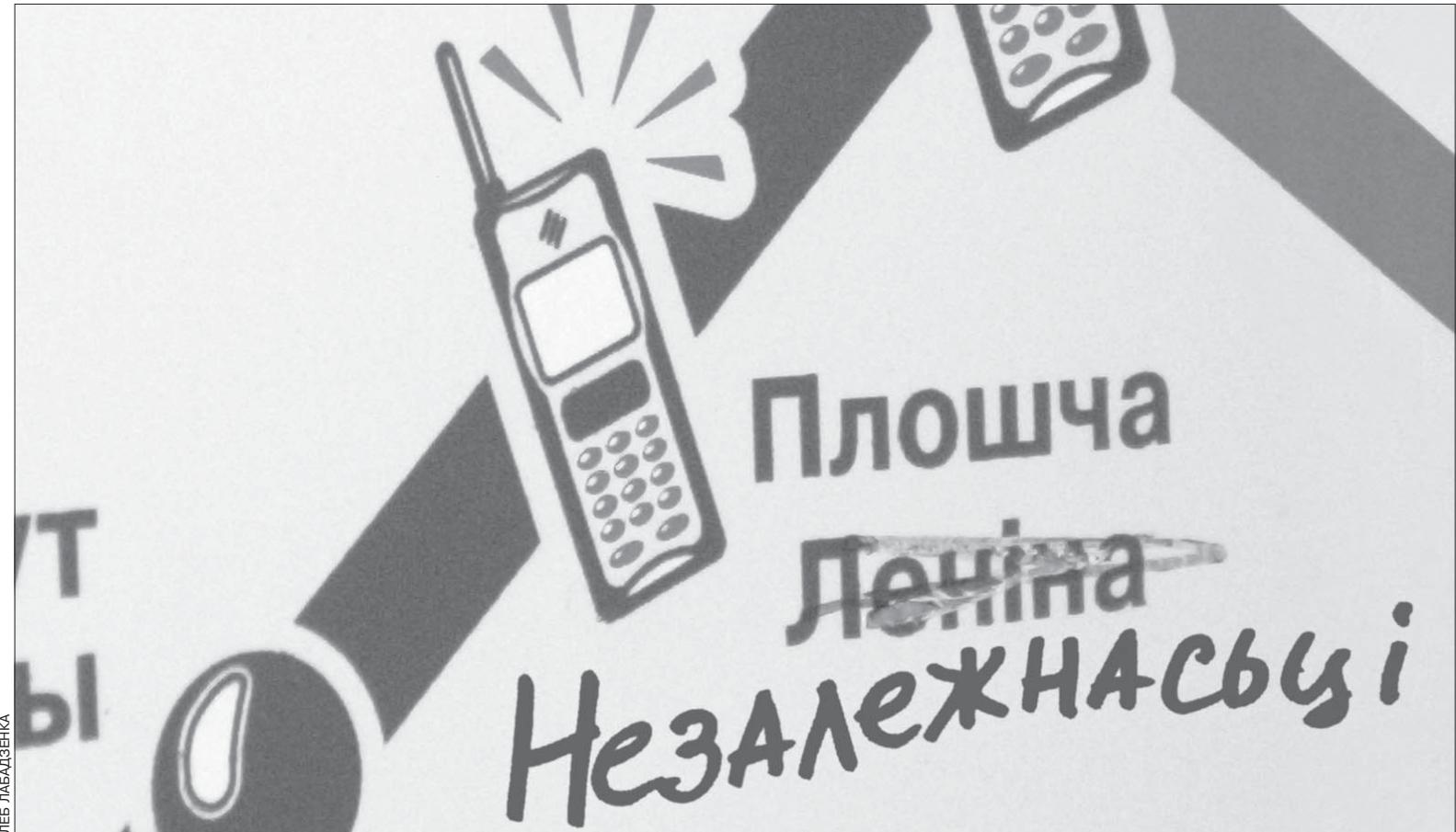
З ірляндзкага

Мікола прачнуўся позна, вочы ў вочы зь ім стаяла нерухомая раница. Дрэвы, хмары, дзіцячыя крыкі на дверы застыглі, і дом застыг, ніхто ня гойсаў за съянюю ці па лесвіцы. «Вось яно, — падумаў Мікола, — праз тое, што я тыдзень не выходжу, навакольне адмерла за непатрэбнасцю. Нашто круціць фільм перад гледачом, які дрыхне? Тэлефон адлучаны, усе гадзіннікі сталі, вады ў кранах няма. Лядоўня груочка пустымі паліцамі. Дык чаго ж я прачнуўся здаровы й вясёлы?» Мікола перабраў у памяцімагчымыя прычыны радасці. Скончаны пераклад? Не, яшчэ тыдзень трэба пасядзець. Прыйшли грошы на картку? Не, праз два дні толькі. Так і не ўзгадаўши, ён зірні на календар: 27 ліпеня, нядзеля. І гэтая дата нечым яго ўзрадавала. Відаць, спалучэннем трох сямёрак — сёмы дзень тыдня, сёмы месяц, сямёрка ў лічбе... Так у роздумах Мікола і сабраўся. Пара была ехань на летнік.

Ад Міколага дому да вакзалу ездзеца трапейбусам. Грошей не было нават на талёнчык. Трэба праехаць зайдом. Мікола сеў, унутрана рыхтуючыся да скандалу. Але кантралёры, заўсёднікі гэтай лініі, не зьявіліся. Дый сам трапейбус, пусты ціхі, нічым не нагадваў звычайную юдолю журбы й жарсыцяў. Раница ишла безы ніводнага падвоху, радасць не пакідала, і Мікола падумаў, што непрыемнасць дня будзе асабліва буйной.

Аўтобус да братавай вёскі якраз адыходзіў. Мікола прылаздзіўся на першым сядзеніні з двумя пачкамі семак і зборнікам вэнцыянскай прозы. Дзывохгадзінная дарога абыцала адны асалоды. Мікола сёк семкі з хуткасцю аўтамата «ўзі» і чытаў Генры Джэймза. «Стала плыннасць» Джэймзага стылю супадала з мэлянхолічным калыханьнем ня надта разнастайнай прыроды за акном. У аўтобусе было вобмаль народа, і Мікола хуценка ўсіх абледзеў. Две мужчыны, троі дзячыні і дама бальзакаўскага веку. Дзячынты глядзелі ў вокны, абыякавыя да ўсяго, апрош уласнага прыгаства. Мікола жанчын увогуле не любіў. Асабліва яму не спадабалася дама. Той не сядзелася. Вострымі вачымі яна ўзіралася ў спадарожнікаў, вышукваючы, да каго б прычапіцца. Амбітны рот аж пальмней чырвонай шмінкай, быццам у людаeda, што пад'е мясо з перцам. Мікола хутчай прыкрыўся фаліянтам. Адзін з мужчынаў, гадоў трыщиці, быў з выгляду вясковец, што выбраўся ў Менск пагуляць. Прыйгожы, але зношаны цяжкай працай твар, вочы дубальтоўкай, танны пах «патройнага адэкалёну». Карапцай — безграшоўе, натуральная гаспадарка, пакарарабачаныя чаравікі мажа лоем... Другі, трохі падпіты 50-гадовы дзядзька, моцны, з поўным камплектам зубоў ва ўхмылцы, з тых, што пад маскай жыцьцялоба й зубаскала хавае хвіці розум.

Крануліся. Панылы кіроўца на ўвесі салён наракаў на прыватнікаў, якія забіраюць пасажыраў: у Менск

ГЛЕБ ЛАБАЗЕНКА

ехала двое і назад — сем. «Вось паскарачаюць праз вас рэйсы, тады паплящаюць! А часнікі а сразу цэны ўзвініцца. І вазіць будуць так: хачу — павязу, а хачу — не». Пасажыры маўчалі. Не змаўчай толькі Агнавія Рот, завёў прамову на такой трасаці, што Мікола аж прыўзіўся паглядзець: няўжо яе хапіла на сарказм? Не, жанчына вяшчала «на скоцкім сур'ёзе».

— Ва ўсём должен быць парадак, сэльдзіць нада на аўтобусах. А аўтобусы далжны хадзіць па расцісанію. У вас ваабшчэ парадак, Вы далжны быць давольны Вашым презыдэнтам...

І панеслася...

Мікола прыўзіўся яшчэ раз: лёгкая шаўковая сукенка, залатыя акуляры, капялошык. Добры дарожны сакважак. Хто ж гэта? Спіцагентка, пасланая правакаўца народ? А мо бухгалтарка? Бізнесоўка? Яна гаварыла самаўпэчена, відаць, прывыкла да пачцівай увагі. Мікола ў дыскусію не палез, хоць і съярбела. Ён уважаў, што культурнаму чалавеку сорамна ўступаць у дэбаты на такі банальны тэмэт. Тры маладыя чубаткі таксама пагардліва маўчалі, рэчою вейкамі. Зрэагаваў толькі дзядзька: перагнуўся цераз парэнчу свайго седзіва і завёў какетаванне.

— Правільна кажаце, дамачка, люблю дамачак, што разьбіраюца ў палітыцы. Дазвольце руку пацалаваць? Якак культурная жэнщына, разумнейшая за мяне, хача я і старэйши гадоў на дзесяць?

Дама рукі цалаваць не дала, а ўлешчана сказала:

— Ашыбаецца. Мне ўжо шэсьць дзесят адзін, а вам жа гдзе-та пяць дзесят?

Дзядзька зрабіў выгляд, што ўражаны. Пацалаваў-такі ручку, і прамовіў:

— Вы, наверна, работаеце на харошай работе? Цвяціце, як макаў цвет, на то што мы — сельскія труханікі. Праўда, Хахол?

Малады мужчына ня даў старэйшаму сябру перавесьці размову, абурана забурчэў сабе пад нос:

— А што мне ваш Лукашэнка добрае зрабіў? За што мне яго любіць? Зарплата дваццаць тысячай, і тае паўгоду на плацяць, жонка кінула. Толькі на чарніла хапае...

— А Вы ня пейце! — падхапіла дама.

— Дык я і ня п'ю.

— А хазяйства сваё есьць?

— Есьць...

— Так што вам ешчо нада?

— А я не хачу за сала з малаком гарбаціца з пяці раніцы да ночы!

— з выклікам сказаў Хахол.

— Вот відзіце. Как работаем, так і палучаем.

— А ў вас, відзіма, тожа сваё хазяйства? — зь ледзь заўажным зьдзекам запытаўся старэйши.

— Зачэм мне хазяйства? Я работаю ў Сургуце, у меня там восем тарговых точак. Сібір, нефть, прывыкла да пачцівай увагі. Мікола ў дыскусію не палез, хоць і съярбела. Ён уважаў, што культурнаму чалавеку сорамна ўступаць у дэбаты на месцыце. Будзьце акціўны, мабільны, ішчыце другую работу. Да і дваццаць тысяч, маладой чалавек, у нас нікто не зарабатывает, вы што-та путаеце. Ішчыце хорошую работу.

— А вот мяне на пенсію па выслуге выліхваоць, — сказаў старэйши.

— Дзе мне туго работу іск�аць?

— А са мной баяцца расстатаца. Просяць: Зінайда Трафімаўна, не брасайце нас, — павучальна сказала дама. — Работаць нужна з душой.

— Сібірачка! Вот пачаму ў вас такі цвёт ліца. Нашы жэнщыны — самыя красавія ў міре! — зноў пе-равёў стрэлкі дзядзька.

— Вот, маладой чалавек, — зъяўнілася дама да Хахла, — а мама мая жывёт у дзярэвні здзесь. І яй памагаю, но ей нічыво не нужна: есьць гарод, кароўка, сельніц дзержыт, курачак...

— Вы красуні ледзь заўажна вархунуліся. Усе памаўчалі.

— Вот, маладой чалавек, — зъяўнілася дама да Хахла, — а мама мая жывёт у дзярэвні здзесь. І яй памагаю, но ей нічыво не нужна: есьць гарод, кароўка, сельніц дзержыт, курачак...

«Мацеры гэтай чувырлы ня менш за 80—90 гадоў, а яна дагэтуль арэ

як нанятая, — абурыўся Мікола. — Відаць, Хахол байца якраз такой пэрспэктывы». І ня вытрымаў:

— Вы жывяце ў Сургуце і нічога тут ня ведаеце. Дык і не хваліце. Тут калгасынікі па 10—20 даляраў зарабляюць. А за што людзям зубы паставіць, дзяцей у школу адправіць, адзеца...

— Урэмя сейчас такое, а Лукашэнка тут ні пры чом, он стараеца, не дал расташчыць страну, как у Расіі. Каб не он, была бы хужэ.

— Сволач ён, усім век зядадае, — падвёў выніову Мікола і ўткнуўся зноў у книжку.

— Да он жа бээнфавец! — закрычала дама, апэлюючы да публікі. — А? Ты ж бээнфавец?

— Ня тыкайце, я з вамі съвінай ня пасвіў, — сказаў Мікола, не падымаючы галавы.

— Дык ты бээнфавец ці не? — спытаў Хахол.

— Я журнالіст і ў партыі не ўступаю, — сказаў Мікола.

— А, журнالіст! — сказала дама.

— Ім толькі сенсацыі падавай і жараны факты. Ім праўда неінцэрэнса, сенсацыі ішчут.

— Міколу ледзь не званітавала. Ён не трываў баналітэту. Ну нашто ён улез у народную гушчу? Есьць жа сейбіты я асьветнікі, якія любяць працаваць чалавека і ўмеюць пагаварыць з ім. А плюгаваму Міколку лепей маўчачыць, ня моцны ён у палеміцы. Яго народ яшчэ ў школе ганяў як шчура.

— Дама, расчысьціўшы поле бітвы, вяла далей:

— Харошая у нас страна! І крэдзіт маладым на стаціцтва дают, а в Германіі такога нет. Мая доч тым жывёт шэсьць лет, так самім прышлось дом пакупаць.

— Мікола ня вытрымаў зноў:

— Дык чаго яна сядзіць у той абарванай Германії? Хай бы сюды прыехала і за крэдзіт пастроілася.

— Дама задыхнулася ад злосці, але вяла далей:

— Вы вот спрашываеце, как я так

сахранілася. Я внімацельна атнашусь к сваemu здароўю. Дома всегда баня, зімой в сънег ныраю. А паду к дочке — выкуплюсь в мінеральнам басейне с пузыркамі, масаж прыму. Всё там есьць, всё харашо, жыві — не хачу. Но я вечарам включу «Беллае солнца пустыні», сматру і плачу — скары бы дамой. Гергечут што-та па целевізу, што, зачэм — не пайму.

— Мікола:

— А чаму Ваша маці ў восемдзе-сят гадоў съвінай даглядае, а ня племешца ў мінеральным басейне?

Усе змаўчалі. Але Чырвона Рот не здалася, нанесла апошні ўдар: дастала з валізы шыкоўную каробку цукерак і пачаставала ўсіх, аж да кіроўцы. А Міколу дэмантратыўна абнесьла. Яго разабраў дурнасъмех: зноў цукерачак не атрымаў за доўгі язык. Мікола адкінуўся назад і зацікавіўшы вочы. Сядзенне побач зь ім прагнулася, бліжэй запунаў пах «патройнага адэкалёну». «Хахол. Пагаварыць хоча. О Божа, зноў думай, як гаварыць, каб яму было «па-ніяцна». Мікола моўчкі павярнуўся да суседа.

— Сама не жыве тут, а мяне вучыць, як жыць, — паскардзіўся Хахол. І дадаў:

— Зачэм ты пытаешся зінайдуць апошні ўдар? дастала з валізы шыкоўную каробку цукерак і пачаставала ўсіх, аж да кіроўцы. А Міколу дэмантратыўна абнесьла. Яго разабраў дурнасъмех: зноў цукерачак не атрымаў за доўгі язык. Мікола адкінуўся назад і зацікавіўшы вочы. Сядзенне побач зь ім прагнулася, бліжэй запунаў пах «патройнага адэкалёну». «Хахол. Пагаварыць хоча. О Божа, зноў думай, як гаварыць, каб яму было «па-ніяцна». Мікола моўчкі павярнуўся да суседа.

— Напіши стацію ў «Савецкую Беларусь» вот пра што: мне карову нямы куды здаць. Можна толькі га-

сударству здаць. А яно дае 150 тыс. за карову. У мяне на пракорм цяляці ў 3—4 разы больш пайшло. Што мне рабіць?

— Шукай іншую работу. Цётка правільна сказала.

Вяртадца

Андрэй
Хадановіч

Браслаўскія святы

Тры дні вандровак у памежнай зоне
Пад торбай, што ня муляе пляча.

На лузе коні, белья ў законе,
Нібы з калгасу «Глюкі Ільліча».

Хаваюся, нібыта партызаны:
Дазвол на ўезд сюды — не драбяза...
А ля касьцёлу, адурэць, — фазаны,
Як глюк, але мясцовага ксяндза.

Увечары шыкоўна і прыемна
Ахвярай дабрыні гаспадароў
П'ю малако, чытаю «Głos nad Niemnem»
І прыдумляю вершы будзь здароў.

Мне беларускай нацыі агарак,
Што помніць дапатопныя часы,
Згадае, як раней казаў «зегарек»,
А сёньня дык па-нашаму — «часы».

Вясковых пеўняў стрэлка-перастрэлка.
Дарогі, дзе не начаваў асфальт.
Саракапяціградуснай гарэлкай
Бастылію ўшаноўваю й Грунвальд.

У неабсяжным возеры Дрызвяты
Кілбашуся, як рыбіна ў трисыці,
І разумею: святы, бляха, святы
Здараюца ў шызоідным жыцьці!

Ліпень 2003, Браслаўшчына

Пераходы няма як выдаць. Знаёмыя ўцякаюць за мяжу ў звязаць гроши. Наперадзе — трэдзясяты рэфэрэндум. Дык чаму ж на душы так съветла?

Пад гэтым думкі Мікола ледзь запісваюць, што на пасе трыміць тэлефон. Ён спыніў трымэр і прыкліаў аппарат да вуха. У слухаўцы біўся вясёлы, расхмелены голос сябра:

— Дзе ты, пудзіла? Мы ў нашай лазыні, 27 ліпеня адзначаем. Цябе аднаго няма.

Мікола сказаў, што не прыедзе, павіншаваў бяседу і павольна пайшоў у дом. Вось яно. Сёньня 27 ліпеня. Ён згадаў, як шмат год таму ў чорна-белым іхным тэлевізары паказвалі абвяшчэнне Незалежнасці. Гэта было дзівам. Пахмурны Дзяменіцей, разгублены міны вэтэрана і камуністу ў ВС, змрочна-урачысты твар Пазыніка і табло галасавання, на якім высьвечваўся сэнсацыйны, нікім ня мроены вынік галасавання: Беларусь стала незалежнай і набыла свае адвечныя пазнакі — сцяг і герб. Мікола ўзгадаў, як маци з бацькам пілі віно ѹ плакалі, і бацька сказаў: «Усё. Цяпер у нас ёсьць свая краіна».

Некалькі гадоў пасля абвяшчэння Незалежнасці Мікола хадзіў на дэмакратычны мітынг. Ён памятае, якія па-сапраўднаму съвяточныя былі калёны, калі съвята яшчэ не было забаронене ѹ забытае, як супераду ѹшоў генерал Грыб у белым касыці, колькі было сцяготу ѹ кветак. Мікола ніколі ня быў згодзен з сябрам, які лічыў, што 27

ліпеня — толькі бледны адбітак 25 сакавіка. Маўляў, беларускі каляндарык склаўся, і праз некалькі старонак прасачыліся барвы, кроў і радасы 25 сакавіка 1918 г.

Рэспубліка Беларусь для маладога Міколы Кахановіча заўсёды была большай рэальнасцю, чым БНР. 25 сакавіка — съвята ягоных бацькоў, якія памяталі пра БНР нават за часамі шматпудовой БССР. 25 сакавіка асьвечанае, але ѹ абцяжанае загінульмі жыцьцямі і надзеямі. 27 ліпеня — новая, съвяжае съвята маладых, якія сфармаваліся (альбо нават нарадзіліся) ў Рэспубліцы Беларусь. За 27 ліпеня ніхто не паміраў.

Мікола прынёс са склепа і пастаўі на ганак паўтузіна піва. Віна ніяма, будзем съвятыкаўці півам.

Мікола адсалютаваў келіхам і згадаў увесі сёньняшні дзень, гутарку ѹ аўтобусе, і ўласная радасыць падалася яму не такой ужо і беспрычынай. Упершыню за дзесяць гадоў Мікола адчую пэрспэктыву.

Тыранія напачатку мела шык і бляск, агідны адным і мілы іншым. Цяпер гэты бляск згас незваротна. Лукашонка быў патрэбны хоць бы на тое, каб сплюндраўца небяспечных паняткі кшталту «Расеі» ды «саноу». Чалавек ніямаў зрабіці для незалежнасці, але ягоны час мінае. Самы момант для новай хвалі рэнансансу.

Мікола сербануў піва і дзелавіта пабіў воблінай аб прыступку. Упершыню за многія гады ён съвятыкаўці 27 ліпеня бяз каліва горычы.

Ева Вежнавец

АПЫТАНЬНЕ «НН»

Фармат для невялікага съвята

Гэты дзень у нацыянальнай гісторыі застанецца. Як-ніяк, Рэспубліка Беларусь заяўляла пра незалежнасць. Не Каляды, не Вялікдзень, але ж і які-небудзь Іван Галавасек ці Макавей маюць свой «фармат» съвятыкам. Тое самае — з Днём Волі ці 8 Сакавіка. Як толькі съвята набывае свой фармат, яно замацоўваецца, прыжываецца, рабіцца традыцыяй. Які фармат магло бы мець съвята 27 Ліпеня? «Як съвятыкуюць Дзень Незалежнасці ў беларускіх асяродках?» — з такім пытаньнем зьяврнулася карэспандэнтка «НН» да беларускіх актыўістак.

Зъміцер Сасноўскі, лідэр гурту «Стары Ольса»: На Дзень Незалежнасці, як і на іншыя съвяты, мы гуртам збораёмся на кватэры, гатуем нешта лёгкае і набываєм піва. У мяні ёсьць вялізны камень, мы яго завём Сцяпанам, дык прыносім яму невялікія ахвяры — кавалкі хлеба, паліваем яго півам. Сцяпан заўсёды адзначае разам з намі: ён — на падлозе, мы — за столом. Мы п'ём за караля, за Вялікага князя, за Бела-

русь, за гісторыю, за музыку. Запальваем съвечкі, глядзім гістарычныя фільмы. Так яно адбываецца наручна, але містычна, па-стараўняй, у стрыманай абстаноўцы.

Прыкладна такое ж значэнне, як 27 Ліпеня, для нас маюць 25 Сакавіка, Грунвальдзкая бітва, бітва пад Воршай, гадавіна Слуцкага паўстання.

Юнэля Сальнікова, незарэгістраваны гомельскі моладзевы цэнтар «Гарт»: У Гомелі мы адзначаем гэты дзень разам з сябрамі іншых моладзевых арганізацый. Звычайна ёдзем з півам на прыроду. У гэты дзень усе нашыя сябры імкнущы размаўляць па-беларуску, нават у крамах і іншых грамадzkих месцах. З раніцы віншуем адзін аднаго. Гэта съвята блізкае па сэнсу да 25 Сакавіка — Дня Волі. Для нас гэта съвята той Беларусі, якой яна магла бы быць цяпер, калі бначала нармальна разыўвалаца ў 1991 г. Для мяні асабіста вельмі важная эстэтыка гэтага съвята: гэта дзень пад белы-чырвона-белымі сцягамі. Гэта дата съвята ў нашай гісторыі, хоць яна не такая даўняя і крыва ў 1991 годзе ніхто не праліваў. А паколькі гэтага незалежнасці трохі віртуальная, гэта таксама съвята лёгкага суму па тым, што магло бы быць...

Андрэй Кавалёў, старшыня незарэгістраванага ГА «Новая зямля» (Магілёў): З году ў год гэ-

тае съвята губляе свае пазыцыі, яно застаецца другім пасля Дня абавязчаныя БНР. 27 Ліпеня — гэта дзень незалежнасці сучаснай дзяржавы. Я быў бы рады, калі съвята набыло рэальны сэнс. Раней мы ў Магілёве ў гэты дзень арганізоўвалі шэсьць мітынгі, цяпер проста збіраемся, зь сем'ямі, зь дзесяцімі, віншуем адно аднаго, робім съвяточную вячору...

Сяргюк Салаш, ГА «Скрыжаванье» (Барысаў): Для мяні найважнейшае дзяржаваўніцтва съвята — гэта Дзень волі 25 Сакавіка. Як вядома, у 1991-м годзе Дэкларацыя аб дзяржаваўнім сувэрэнітэце ўсталява-

Калі 25 Сакавіка слайнае сваім масавымі акцыямі і съвяточнымі абедамі, дык, сапраўды, фармат для нашага 27 Ліпеня напрошваецца сам сабою: гэта выезд за горад, адпачынак на прыродзе. Такога ніхто не забароніць. Цікава, што таксама, традыцыйнымі пікнікамі, адзначаюць свой Дзень Незалежнасці амэрыканцы. А вось у французаў галоўнае — урачысты парад, а пасля — вулічныя балі, танцы на плошчах і бульварах. У нас такое пакуль зусім немагчыма.

ла вяршэнства закону і канстытуцыі, але закону і канстытуцыі тагачасных, гэта значыць савецкіх. Гэта дэкларацыя павінна была даць штуршок адбудаванню дзяржавы — у эканоміцы, фінансавай сферы, культуры, спорце. У тым, што пакуль гэтага не адбываецца, — віна ўсіх нас: значыць, штосыці недагледзелі, недацінулі, недатлумачылі.

Мы збіраемся ў гэты съвята ў сямейным коле. Я цяпер чакаю нараджэння дачкі, і магчымы, жонка падорыць яе міне якраз у гэты дзень. Тады ён напоўніца для мяні больш глыбокім і важным сэнсам.

Аптыўала Вэрніка Дзядок

АННА ТІЧУК

● ПРЫВАТНЫЯ АБВЕСТКІ ●

ВІТАНЬНІ

Сп.Адама Мальдзіса з 71-годзьдзем віншую! Зычу творчых поспехаў і аптымізму. Аляксей

Сп.Віктора Манаева з 45-годзьдзем віншую. Посьпехаў, аптымізму, новых роляў, кахраньня зычу! Аляксей

КАНТАКТЫ

25 ліпеня Дзень памяці па Ўладзімеру Караткевічу. Усходнія могілкі, 17.00. М.К.

31 ліпеня у 16.00 сорак дзён на Васілю Быкову. Зъбярэмся каля ягнон магілы. Мікола Купава

Памолімся за сవетлу душу Ўладзімера Кармілкіна, што год таму пакінуў нас. Сабры БНФ

Ці ёсьць сярод чытачоў «НН» тыя, хто прыходзіў сёлета

! Толькі да жніўня Зъніжка
на відэакасэты **«Пан Тадэвуш»**
на 1000 рублёў. А/с 150, 220107,
Менск. Пэйдж.: 211-85-85, аб.25402.
E-mail: belvideo@hotmail.com

● НОВЫЯ КНІГІ, ДАСЛАНЫЯ Ў РЭДАКЦЫЮ ●

Акаеў А. Кыргыская дзяржаўнасць і народны эпас «Манас» / Перакл. І.Качаткова, М.Пазнякоў. — Менск: Энцыклапедыка, 2003. — 296 с.: іл.

Съследам за «Рухамою» Туркменбашы на паліцы кнігарнія трапіла кніга прэзыдэнта Кыргызстану Аскара Акаеўа, перакладзеная на беларускую. Прауда, у адрозненінне ад розных «башы», Аскар Акаеў абвесціц, што ня будзе балітавацца на чарговы тэрмін у 2005 г. Кнігу можна лічыць асновай дзяржаўнай ідэалёгіі тae краіны. Яна стала, паводле слоў аўтара, вынікам 40-гадовых разважаньняў на тэму гістарычных

лесаў кіргізаў. Аўтар даводзіць, што традыцыя кіргіскай дзяржаўнасці мае 2200 гадоў і толькі пачуцьце родавое еднасць дазволіла кіргізам не раствараваць ў катле гісторы. Выданыя суправаджаючы адмысловай прадмовай аўтара да беларускага выданьня. Наклад 600 ас. Дарэчы, на мінімумым тыдні «Рухама» выйшла ў перакладзе на літоўскую і, у адрозненінне ад бел. выданьня, на выклікала ніякага галасу.

Анталёгія сучаснага беларускага мысленія. — СПб.: Невский Простор, 2003. — 496 с. 600 ас.

Сядрот патрэбай, якім было выклікане зьяўленне гэтай кнігі, укладальнікі называюць неабходнасць лякальізація уласную краіну па-за межамі савецкага марксісткага дыскурсу, асэнсаваць ролю мовы як матрыцы мысленія і г.д. У кнігу ўрайшлі тэксты Алеся Разанава, Сяргея Дубайца, Алеся Чобата, Уладзімера Макеевіча і яшчэ трох дзясяткай аўтараў. Уклалі анталёгію Алеся Анціпенка і Валянцін Акудзіч.

Дарафейчук І. Паганскае кола:

Вершы / Рэд. Л.Сом. — Полацак, 2003. — 84 с. 150 ас.

Унутраная будова гэтага паэтычнага зборніка адпавядае пракаветніку руху сілай прыроды, адлюстраваному ў гадавым коле паганскае календара: «Песня», «Гуканыя вясны», «Купальле», «Дзяды», «Успамін», «Каляды», «Слабра паганства».

Якуб Колас. Нёманаў дар: Апавяданні, апавесьці. — Менск, 2003. — 431 с.

Чарговая кніга з сэрыі «Беларуская проза XX стагодзьдзя». У зборнік увайшлі найбольш знакамітая апавяданні 1906—1929 г., а таксама апавесьці «У палескай глушы» з трывёгі «На ростанях».

Сучасная беларуская драматургія: Традыціі і новатарства / Уклад. і прадм. П.Васічонкі; Пад агул. рэд. У.Січыкава. — Менск, 2003. — 640 с.

Чатыры раздзэлы кнігі — «Клясыка ў сучаснасці» (Купала, Макаёнак), «Традыцыі» (Петрашкевіч, Дзялендзік, Дудараў, Бутрамеев, Кавалёў), «Эксперымент» (Арахоўскі, Багданава, Карэлін), «Дзіцячая драматургія» (Рублеўская, Січыкава, Васічонка) — складаюцца з твораў розных жанраў — ад традыцыйных гістарычных драм, tragedій, камэдый, мэліядрамы і пыхахаўгічных драмы да эксперыментальнай п'есы. Прыдбаци ўданыне можна ў «Светачы» і «Акадэмікі». Ціна — блізу 6500 руб.

Ціхаміра А. Беларусь у сістэмі міжнародных адносін пэрыяду пасыльвяненага ўладкавання і польска-савецкай вайны (1919—1921 г.). — Менск, 2003. — 400 с. 260 ас.

Падрабязна разгледжаная дыпламатычная і ўнутропалітычна дзеянасць ураду БНР, у тым ліку ў

перед Радаўніцай на магілу В.Іваноўскага?

ZBSB.org — сайт Згуртавання беларусаў съвету «Бацькаўшчына». Т.: 289-31-94

Olsa.by.ru — сайт беларускай сярдзінічнай музыки

ПРАДАМ

«Фальксваген-Пасат» 1993 г.в., 1,8 см³, каробка-аўтамат, люк, год у РБ, ц/з. Т.: (8-01591) 20-1-51

«Опель-Вектра» 1990 году, 1,6, люк, магнітола, сігналізацыя, 1400 у.а. Т.: (8-01591) 39-0-09

«Опель-Вектра» 1994 году, літая дыскі, ABS. Т.: (8-01591) 39-0-09

ПРАЦА

Масах. Нізкі кошт — высокая якасць. Магчымы выезд дахаты. Т.: 8-029-756-81-99

КНІГІ

Кнігі — поштай. Замаўляйце каталог: поштай — а/с 333, 220050 Менск. E-mail: exlibris@tut.by, Internet: http://exlibris.cjb.net. Т.: 8-029-643-57-33.

Кнігі — поштай. Новыя: «Vostraaja Brama 7: Ул.Арлоў. Адкусі галавувароне», Часопіс «Дзеяслу» №4-2003; ізноў з'явіўся «Нарыс гісторыі Беларусі ад старажытнасці да канца XVIII ст. і «Невядомая война: 1654—1667 г. Г.Сагановіча

пасылька ўзыніненія ССРБ ды БССР, раскрытыя пазыцыі кіраўніцтва РСФСР у адносіні да «беларускага пытання», палітыка Польшчы, праанализавана сутнасць савецка-польскага канфлікту. Асобны падраздзелы прысьвячаныя «палескаму паходу» С.Булак-Балаховіча, Рыскай дамове. Ціна ў «Акадэмікі» — 11500 руб.

Філяматы: Бюлетэн РГА «Таварыства аматараў ведаў (філяматыаў)» / Гал. рэд. Ю.Хадыка. — 2003. — № 1(4).

Аднавіў выход Бюлетэні Народнага Ўніверсітэту. Нумар адкрывае аналітычны артыкул У.Роуды «Канцепцыі паходжаньня нацыянальны». Матэрыял А.Слонімскага знайміц з вынікамі сацыялагічнага апытаўніцтва, праведзенага сярод прадпрымальнікаў у 1997—98 г. Вынікі дазволілі вылучыць асаблівасці прыватнай вытворчасці ў беларускіх умовах ды вывікні перашкоды на шляху развіцьця малых прадпрыемстваў. У нумары друкуюцца таксама артыкулы Л.Лыча «Змагаўся за Айчыну — спачывае на чужыне», А.Хадыкі «Роскская мастацкая калекцыя» і інш.

Шамякін I. Збор твораў.

T. 2. Трывожнае часечце:

Аповесьці. — Менск: Мастацкая літаратура, 2003. — 527 с.

За 5530 руб. у большасці менскіх кнігарняў ахвотная магчыміца прыдбадыць памятную са школы пэнталёгію «Трывожнае

шчаць».

Анатолій Козловіч. Беларусы между небом і землей.

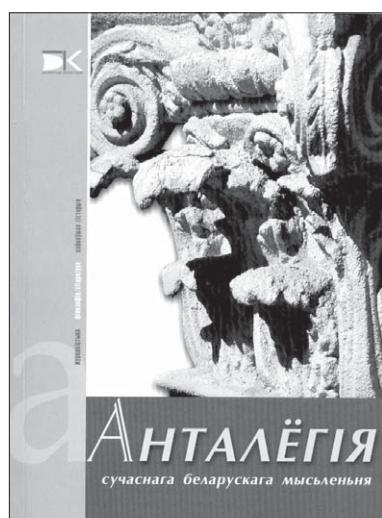
— Смаленск, 2003. 1000 ас.

Аповесьці-эсэ Казловіча — гэта гісторыя нашага пакаленіння, храналёгія падзеі станаўління самастойнай, незалежнай дзяржавы ад часу дзеянасці Вяроўнага Савету XII склікання да сёньняшніх дзён, характеристыка дзеянасці многіх вядомых палітыкаў ад правага да левага крыла палітычнага руху краіны.

Макушников О. Гомель с дрэвніх времён до канца XVIII века: Историко-краеведческий очерк. — Гомель, 2002. — 244 с. 600 ас.

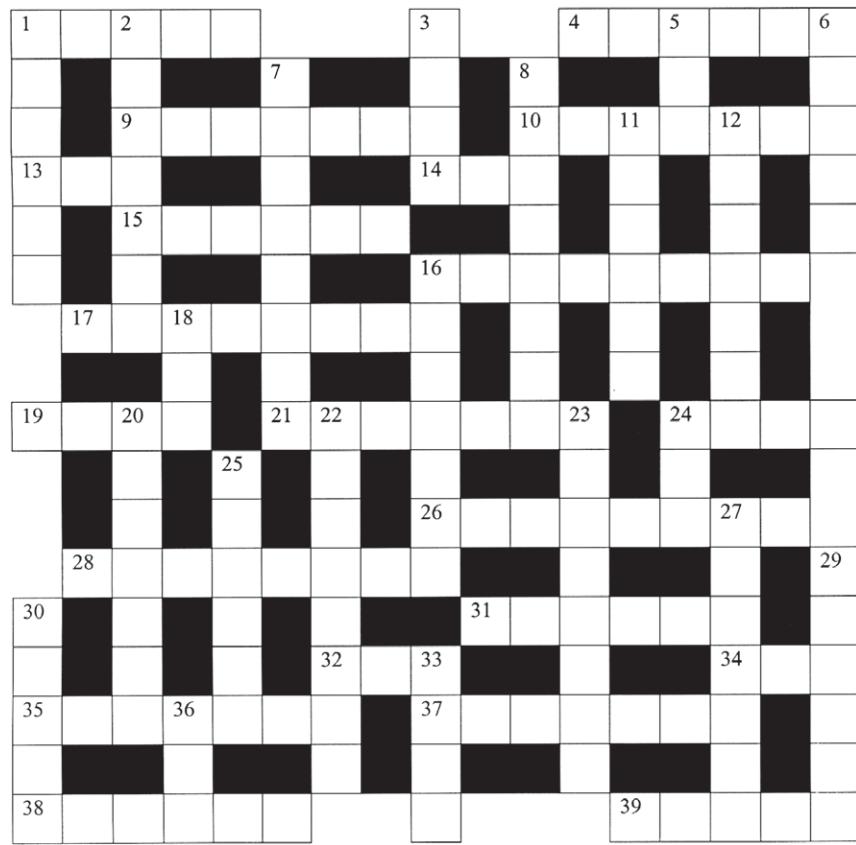
У адной кнізе аўтар паспрабаваў сабраць усё самае цікавае з «дарасейскай» гісторыі гораду. Апісаныя пэрыяды ВКЛ ды Рэчы Паспалітай выйша ў нейкай ноўтэрнай. Маўляю, добра гэта ці не? Ці можам мы гэта сабаць здзіўліць ужо, ці не? Як бы там не было, але супраць праўды не напрэш — біль люд тутышы і чужынцы, і свае... нібыта. Спадабаліся тая ўркіў, дзе разглядаюцца ды аналізуцца археалагічныя знаходкі старога гораду (у аўтара ёсьць і іншыя кнігі, прысьвячаныя ахвотнікам даследаванням Гомелю і ваколіцай). Цікавыя малонкі, зробленыя Ю.Луніненка. Асабліва ўржавае выява Гомелю XII ст. на вокладкі: можна зайдзіць дзівамураваныя царквы. Частку дакументаў, пададзеных у кнізе, можна быт з'яўляцца на старонках двухтомніка «Памяць», прысьвячанага Гомелю, але сустракаюцца і раней невядомыя чытакамі. Прадаеца кніга ў Гомелі, кашт 7310 руб. Напэўна, звязіца і ў менскіх кнігарнях.

Тацяна Вабішчэвіч, Андрэй Ананьев, Мікола Лавіцкі

абвесткі і рэклама

● КРЫЖАВАНКА ●

ПА ГАРЫЗАНТАЛІ: 1. Ваўчына сонца. 4.

Няздольнасць краіны плаціць за свае забавязаныні, як у Расеі ў 1998-м. 9. націкам на другім складзе — «бацька» Кандыда; з націкам на першым — яміецкі пісталет. 10. Неабходная, істотная ўласцівасць прадмета ці звязы. 13. З гэтага слова звязычай пачынаюць тэлефонную размову. 14. Трос на караблі для пад'ёмнага ветразяў, сцягоў і іншага. 15. Каляжанка явара ў народных песьнях. 16. Мусульманская вуаль. 17. Залоза ў складзе мочапалавой систэмы, якую мужчынам крый божа застудзіц. 19. Горад на Гарадзенскіх чынішчыні, знакаміты помнік Скарыну, замкам і броварами. 21. Тэкст, напісаны ад рукі.

24. Абавязковы элемэнт прычасыця. 26. Верш, напісаны з нагоды чыбісіці съмерці. 28. Той, хто займаецца навукай ці мастацтвам, ня маючы глыбікіх ведаў у абанай галіне. 31. Грузінскі мастак, аўтар знакамітага савецкага пляката «Радзіма-Маші кліч!». 32. Імп.прэзыдэнт Румыніі. 34. Месца на беразе ракі, куды звязыць бярвенне для сплаву і дзе вяжуць плыты. 35. Школьнае практиканье: слухаеш, а пасля распавядаеш сваім словамі. 37. Украінскі пісменнік, гутарка з якім нідаўна была ў «НН». 38. Традыцыйны беларускі галаўні ўбор у выглядзе шапачкі з вушкамі, якая завязвалася

пад падбародкам. 39. Тонкае лістравое жалеза.

ПА ВЭРТЫКАЛІ: 1. Прадстаўнік сям'і славовых, крыніца вітаміну А для нашых далёкіх продакаў. 2. Мужчына бацька. 3. Пашираны ў Беларусі карысны выкапаны, што можа выкарыстоўвацца як паліва, угнаеніне, цеплаізалаційны матэрыял і да т.п. 5. Бульба, якой нас кормяць у «Макдональдзе». 6. Абагаўленая жывёліна, што лічылася родапачынальнай племені. 7. Невялікі могілкі пры царкве. 8. Від капусты. 11. «У маркоце Янка галавой панік, упсыцца дзеўка беленікі ...» (В.Бярба). 12. То, што позна піць. 13. Аповесьць Васіля Быкова. 24. Латышская маркарадыёапараторы, папулярная на савецкім часам. 25. Раёны цэнтар у Мен